

Ο ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Η ραγδαία ανάπτυξη της επιστήμης, οι σπουδαίες τεχνολογικές εξελίξεις στα μέσα επικοινωνίας και συγκοινωνίας, η διάδοση της γνώσης και η ορθολογιστική οργάνωση της σύγχρονης ζωής είναι γεγονότα που προωθούν το σύγχρονο πολιτισμό. Παράλληλα, οι σχέσεις ανάμεσα στα έθνη που έγιναν πιο στενές και η συγκρότηση υπερεθνικών κοινοτήτων, της Ευρωπαϊκής Ένωσης, λόγω χάρη, δηλώνουν τη συμφιλίωση των λαών ή τουλάχιστον, τη συνεργασία τους.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες είναι κάπως παράδοξο να παρουσιάζεται και να εντείνεται το φαινόμενο του ρατσισμού, που όχι μόνο δεν προωθεί το πολιτισμό, αλλά αντίθετα τον γυρίζει πολλά χρόνια πίσω.



Ρατσισμός είναι η αντίληψη που υποστηρίζει την ανωτερότητα μιας φυλής και αποβλέπει στη διατήρηση της «καθαρότητάς» της και στη κυριαρχία της έναντι των υπολοίπων. Δηλαδή ρατσισμός είναι να θεωρούμε κάποια άλλη ομάδα ανθρώπων ως κατώτερη ή ακόμη και άξια περιφρόνησης, λόγω της φυλετικής ή εθνικής της καταγωγής.

Ο σύγχρονος ρατσισμός όμως δεν περιορίζεται μόνο στις φυλετικές διακρίσεις. Έτσι εκτός από το φυλετικό ρατσισμό υπάρχει:

- Ο κοινωνικός ρατσισμός, δηλαδή η εχθρική συμπεριφορά απέναντι σε ορισμένες κοινωνικές ομάδες, όπως είναι οι μετανάστες, τα άτομα με ειδικές ανάγκες, οι πρώην φυλακισμένοι, οι φορείς τους AIDS, οι ομοφυλόφιλοι, οι ναρκομανείς, και άλλες κοινωνικές ομάδες.
- Ο εθνικός ρατσισμός, δηλαδή η αντίληψη ότι ένα έθνος είναι ανώτερο από τα άλλα.

- Ο θρησκευτικός ρατσισμός, δηλαδή η αντίληψη ότι μία θρησκεία είναι η μόνη αληθινή και πρέπει να επικρατήσει έναντι των υπολοίπων.
- Ο ρατσισμός των αναπτυγμένων κρατών σε βάρος υπανάπτυκτων, όπως ο ρατσισμός σε βάρος των χωρών του τρίτου κόσμου.
- Ο ρατσισμός κατά του γυναικείου φύλου, δηλαδή οι εμφανείς ή άτυπες διακρίσεις κατά των γυναικών, που είναι γνωστός ως σεξισμός.

ΑΙΤΙΑ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Τα αίτια του ρατσισμού είναι ποικίλα και λίγο πολύ γνωστά από το παρελθόν.

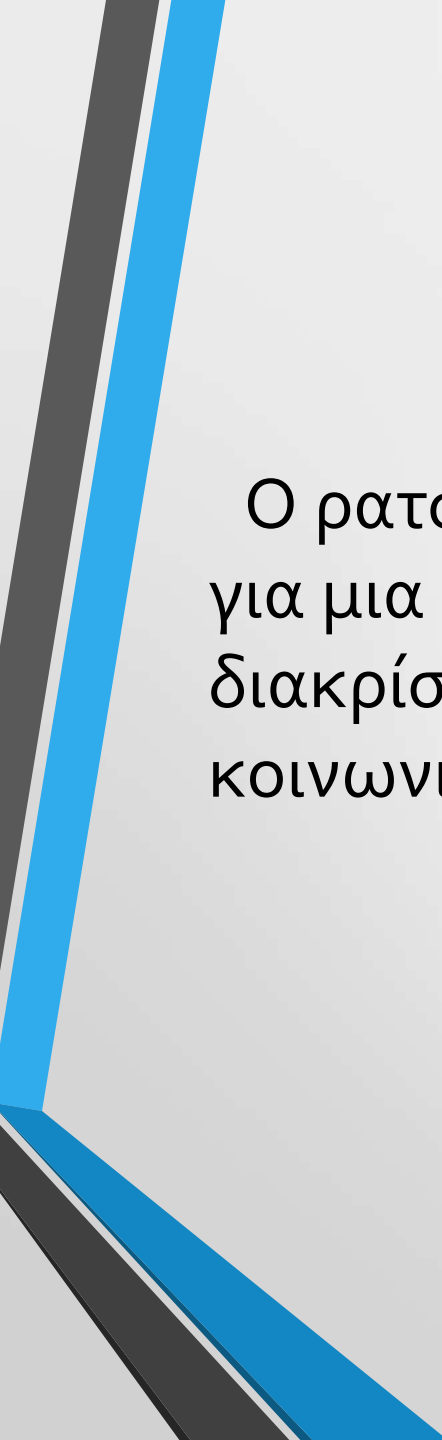
- Η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδείας και η πνευματική φτώχεια.
- Τα άτομα δεν διδάσκονται την αξία της ισότητας, της δικαιοσύνης, της ειρήνης, του σεβασμού είναι εύκολο να παρασυρθούν από ρατσιστικές αντιλήψεις

- Το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο περιορίζει τους ορίζοντες των ανθρώπων και αδρανοποιεί τη σκέψη τους
- Η κρίση των αξιών, όπως η ανηθικότητα, ο ανταγωνισμός, η γενικότερη αμφισβήτηση των ανθρωπιστικών ιδανικών καλλιεργούν το μίσος στις ψυχές των ανθρώπων που πυροδοτεί τις μεταξύ τους σχέσεις

- Τα συμπλέγματα ανωτερότητας ή κατωτερότητας που φέρουν τα άτομα ή και ολόκληροι λαοί καλλιεργούν επίσης το φθόνο και το μίσος.

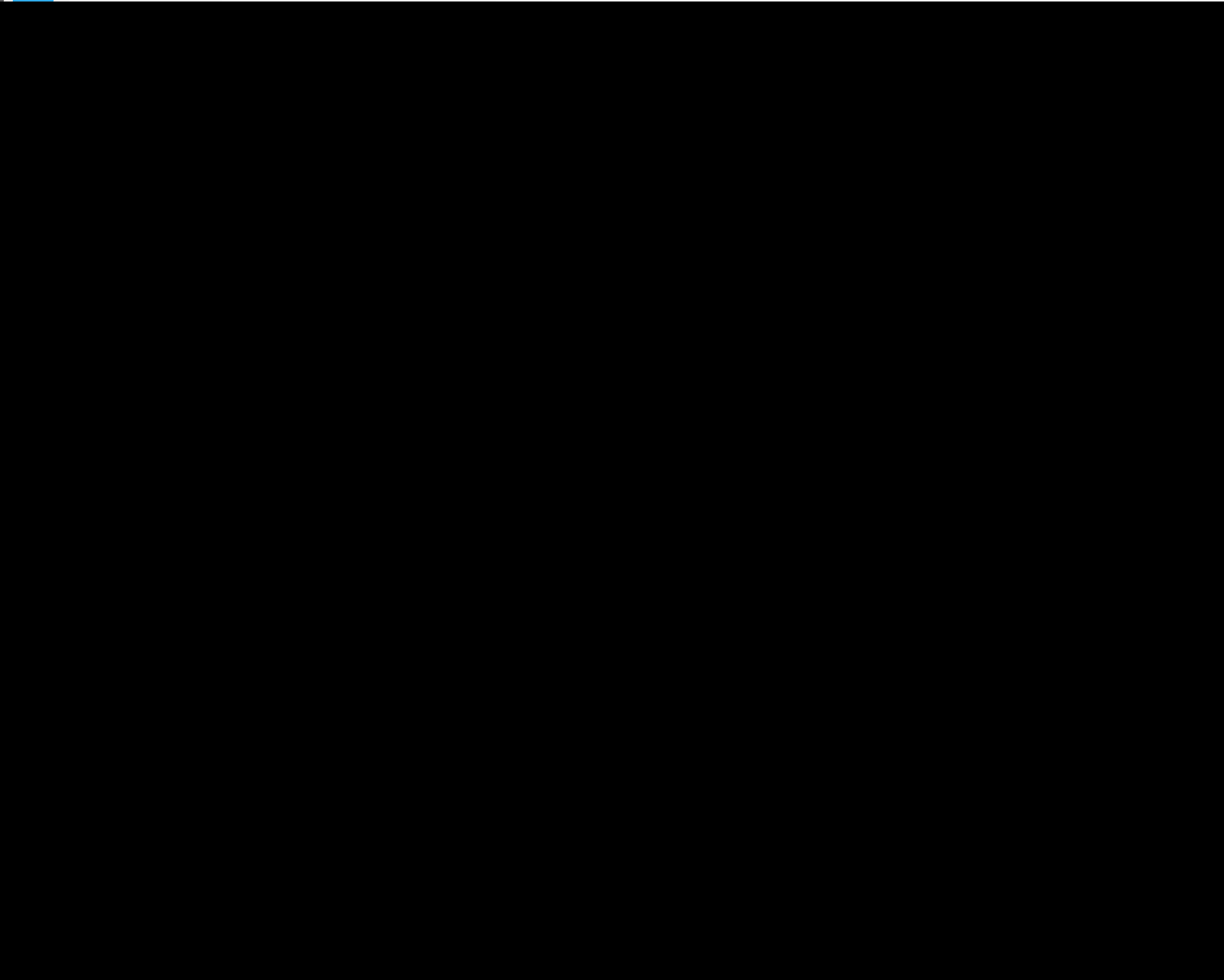
ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Ο ρατσισμός σήμερα εκδηλώνεται ποικιλοτρόπως και προσβάλλει ανεπανόρθωτα σχεδόν σχέσεις ατόμων, ομάδων, λαών. Προκαλούνται φαινόμενα περιθωριοποίησης, άγονες αντιπαραθέσεις, και καταργούνται τα θεμελιώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Ευδοκιμούν ο πόλεμος αντί της ειρηνικής συνύπαρξης, η βία αντί της γαλήνης, η ξενοφοβία αντί της γόνιμης αλληλεπίδρασης των λαών.



Ο ρατσισμός εγκυμονεί απρόβλεπτους κινδύνους για μια κοινωνία, για ένα έθνος, επειδή οι έντονες διακρίσεις μπορεί να οδηγήσουν σε εκμετάλλευση κοινωνικών ομάδων, σε διχασμό και αναταραχές.

Χειρότερη βέβαια απ' όλα αυτά είναι η προοπτική να ζήσουν οι άνθρωποι σε έναν κόσμο όπου κάποιοι από αυτούς θα νιώσουν το κοινωνικό ρατσισμό να στρέφεται εναντίον τους. Το πρόβλημα, συνεπώς, τους αφορά όλους άμεσα και πρέπει να συνειδητοποιήσουν τη σοβαρότητά του και να εναντιωθούν σθεναρά.



PROJECT: ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Στη σημερινή εποχή, οι κοινωνικές θέσεις που διαμορφώνονται στο πλαίσιο της σημερινής πολυπολιτισμικής κοινωνίας, μπορεί να είναι σχέσεις ισότιμης συνεργασίας ή αντίθετα σχέσεις άνιση μεταχείρισης διακρίσεων και προκαταλήψεων . Φαινόμενο που οικοδομείται τόσο από στερεότυπα όσο και από προκαταλήψεις είναι ο Ρατσισμός. Ορίζεται ως προκατάληψη μιας φυλετικής, εθνικής, κοινωνικής, θρησκευτικής κτλ ομάδας και εκδηλώνεται με την δυσμενή διάκριση, την περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό αυτής της ομάδας. Η ρατσιστική συμπεριφορά, είτε αυτή εκδηλώνεται σε επίπεδο ατόμων είτε σε επίπεδο θεσμών εμπεριέχει βία, φυσική ή συμβολική.

ΟΜΑΔΕΣ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ:

Αλλοδαποί και αλλόθρησκοι

Άτομα με αναπηρίες

Ηλικιακές διακρίσεις

Γυναίκες

Ρατσισμός



STOP
RACISM

Ερευνητική εργασία 2012-13

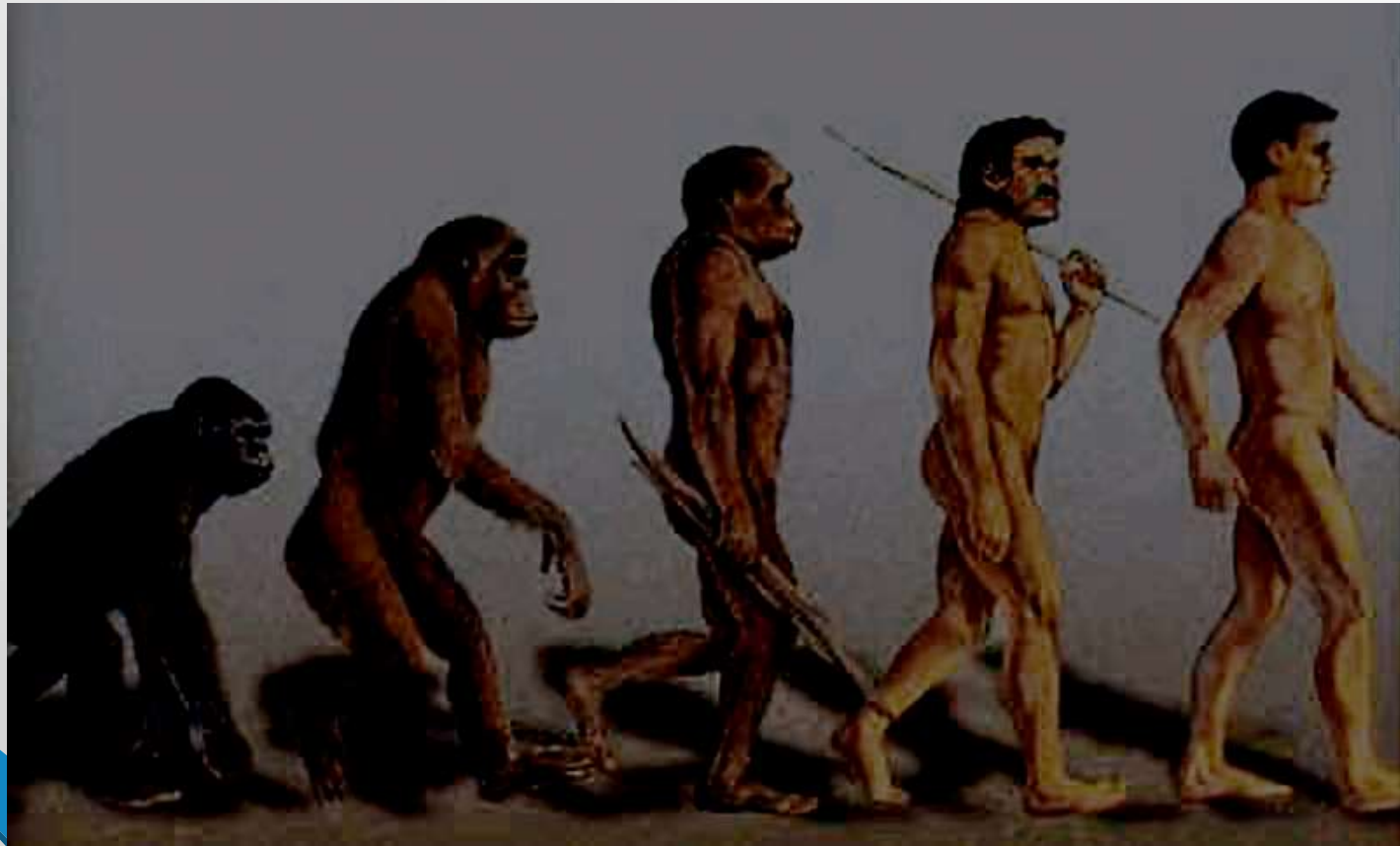
Αναλυμένα θέματα: 1.Αναπηρικός ρατσισμός

2.Επιστημονικός ρατσισμός

3.Σεξιστικός ρατσισμός

Επιστημονικός ρατσισμός

Επιστημονικός ρατσισμός είναι η χρήση επιστημονικών τεχνικών και υποθέσεων με σκοπό τη δικαιολόγηση και υποστήριξη απόψεων σχετικών με τη φυλετική ανωτερότητα, κατωτερότητα και γενικότερα το ρατσισμό.



ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΣ ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Επιστημονικός ρατσισμός είναι η χρήση επιστημονικών τεχνικών και υποθέσεων με σκοπό τη δικαιολόγηση και υποστήριξη απόψεων σχετικών με τη φυλετική ανωτερότητα, κατωτερότητα και γενικότερα το [ρατσισμό](#).

Ωστόσο, ο όρος διαφέρει από την [επιστημονική μέθοδο](#) η οποία διερευνά τις διαφορές μεταξύ των φυλών. Στη [συστηματική ταξινόμηση](#), οι διαφορές μεταξύ των έμβιων ομάδων ερευνώνται χωρίς απαραίτητα να δηλώνεται η ανωτερότητα μιας ομάδας έναντι κάποιας άλλης. Ο ρατσισμός (ή φυλετική υπεροχή) είναι ο επιπρόσθετος ισχυρισμός πως κάποιες φυλές είναι ανώτερες από κάποιες άλλες.

Ο όρος χρησιμοποιείται συχνότερα για να περιγράψει σύγχρονες και ιστορικές θεωρίες που χρησιμοποιούν την [ανθρωπολογία](#) (κυρίως τη [βιολογική ανθρωπολογία](#)), την [ανθρωπομετρία](#), την [κρανιομετρία](#) και άλλες αρχές, για να κατασκευάσουν ανθρωπολογικά στερεότυπα τα οποία υποστηρίζουν την κατανομή των ανθρώπινων πληθυσμών σε διακριτές φυλές, με βάση την ανωτερότητα/κατωτερότητα. Τέτοιες θεωρίες αναπτύχθηκαν γύρω στο 1880 με 1930. Παρατηρείται, έτσι, ο επιστημονικός ρατσισμός να συναντάται συχνότερα κατά της [Ιμπεριαλισμός](#) (γύρω στα 1880–1914), στο δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, και αποτέλεσαν το άρμα για τη δικαιολόγηση του Ευρωπαϊκού Ιμπεριαλισμού.

Μετά το τέλος του [δεύτερου Παγκοσμίου Πολέμου](#) (1939–'45) και του γεγονότος του [Ολοκαυτώματος](#), ο επιστημονικός ρατσισμός στη θεωρία και πράξη αποδοκιμάστηκε έντονα, ειδικά στην αντιρατσιστική ανακοίνωση της [UNESCO "Το φυλετικό Ζήτημα"](#) (1950): "Το βιολογικό γεγονός της φυλής και ο μύθος της "φυλής" οφείλουν να διαχωριστούν. Για όλους τους πρακτικούς, κοινωνικούς σκοπούς, η έννοια της φυλής δεν είναι τόσο βιολογικό φαινόμενο παρά ένας κοινωνικός μύθος. Ο μύθος της 'φυλής' έχει δημιουργήσει τεράστιες ανθρωπιστικές και κοινωνικές πληγές. Τα τελευταία χρόνια, έχει αφαιρέσει ένα τεράστιο όγκο ανθρώπινων ζώων, έχοντας προκαλέσει ανείπωτα βάσανα." Εντούτοις, η δήλωση παραδέχεται το γεγονός ότι υπάρχουν διαφορετικές ανθρώπινες φυλές. Κατά το ύστερο κομμάτι του 20ου αιώνα, ο επιστημονικός ρατσισμός έχει επικριθεί ως αναχρονιστικός και ιστορικά χρησιμοποιούμενος για την υποστήριξη ρατσιστικών πεποιθήσεων, βασισμένος στο δόγμα της ύπαρξης και της σημασίας της φυλετικής ιεραρχίας κατώτερων και ανώτερων φυλών.

Ο όρος "επιστημονικός ρατσισμός" έχει υποτιμητική προδιάθεση και αντικατοπτρίζει σύγχρονες θεωρίες, όπως η [Κωδωνωτή Καμπύλη](#) (1994), η οποία διερεύνησε τις φυλετικές διαφορές στο IQ, συμπεραίνοντας πως η γενετική είναι εν μέρει ικανή να εξηγήσει τις διαφορές στο IQ μεταξύ των φυλών. Οι επικριτές υποστηρίζουν πως τέτοιες εργασίες είναι υποκινούμενες από ρατσιστικές εικασίες που δεν υποστηρίζονται από διαθέσιμα στοιχεία.

ΡΙΖΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΡΑΤΣΙΣΜΟΥ

Κατά το 18ο αιώνα, [ρασιαλιστικά](#) γραπτά πρότειναν γεωγραφικά "επιστημονικές" διαφορές μεταξύ "των φυλών". Κατά κύριο λόγο, ερμηνείες της [φυσικής ιστορίας](#), προερχόμενες από το 17ο και 18ο αιώνα, απέκλειαν την έννοια της [εξελικτικής θεωρίας](#). Στο 17ο αιώνα, ο ιστορικός [Ανρί ντε Μπουλενβιγιέ](#) (1658-1722) διαίρεσε τη Γαλλία σε δύο φυλές. (i) Την [αριστοκρατική](#) "Γαλλική φυλή", καταγόμενη από τους γερμανικής προέλευσης [Φράγκους](#) κατακτητές, και (ii) τους γηγενείς [Γαλλορωμαίους](#) (το [λαϊκό](#) πληθυσμό). Η φραγκική αριστοκρατία κυριάρχησε επί των γηγενών Γαλατών λόγω του έμφυτου στους Φράγκους [δικαιώματος του κατακτητή](#) (προερχόμενο από την υποτιθέμενη ανωτερότητα των Φράγκων). Έχουμε δηλαδή το αντίθετο του μοντέρνου [εθνικισμού](#).

Εκείνη την εποχή, ο [Μπουλενβιγιέ](#), πιστός στο "δικαίωμα της κατάκτησης", δεν εκλάμβανε τη "φυλή" ως κάτι το βιολογικά αμετάλλακτο, αλλά σαν μια σύγχρονη (φυλετική) πολιτιστική δομή. Ο ρασιαλιστικός του απολογισμός δεν ήταν εντελώς μυθικός. Παρά το γεγονός ότι "υποστήριζε" τις [αγιογραφίες](#) και τα [έπη](#), όπως το [Το Τραγούδι του Ρόλαντ](#) (La Chanson de Roland, περίπου το 12ο αιώνα), αναζήτησε την [επιστημονική](#) εγκυρότητα με το να βασίσει τη ρασιαλιστική του διάκριση στην ιστορική ύπαρξη των γενετικά και γλωσσολογικά διακρινόμενων γερμανόφωνων και λατινόφωνων ανθρώπων της Γαλλίας. Ο θεωρητικός ρασιαλισμός του απείχε από τα βιολογικά στοιχεία επηρέαζαν τον επιστημονικό ρατσισμό του 19ου αιώνα (αναφορά σε [Πολιτιστικό συσχετισμό](#)).

Ένας από τους πρώτους επιστήμονες που μελέτησαν την ανθρώπινη φυλή ήταν ο [Ρόμπερτ Μπόιλ](#), ένας [φυσικός φιλόσοφος](#), [χημικός](#), [φυσικός](#), and [εφευρέτης](#). Ο Μπόιλ πίστευε στην ενιαία προέλευση, που σημαίνει πως, όλες οι φυλές, ανεξαρτήτως διαφορετικότητας, προέρχονται από την ίδια πηγή, τον [Αδάμ και την Εύα](#). Μελέτησε πραγματικές ιστορίες γονιών που γέννησαν [αλμπίνους](#), ενώ πίστευε πως ο Αδάμ και η Εύα ήταν εξ ορισμού λευκοί και οι Καυκάσιοι μπορούσαν να γεννήσουν παιδιά διαφορετικού χρώματος. Οι απόψεις του περιγράφηκαν ταυτοχρόνως

"ενοχλητικές" και "διασκεδαστικές" και απορρίφθηκαν από την επιστημονική κοινότητα.

Κατά την περίοδο του [Διαφωτισμού](#), οι απόψεις της ενιαίας προέλευσης και του ["πολυγενισμού"](#) έγιναν δημοφιλείς. Σε αντίθεση με τη θεωρία της ενιαίας προέλευσης, ο πολυγενισμός υποστήριζε πως κάθε ανθρώπινη φυλή έχει ξεχωριστή προέλευση.

ΔΑΡΒΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΕΥΓΟΝΙΚΗ

Ο νεοδαρβινιστής Ernst Mayr δημοσίευσε μια ιστορία της βιολογίας στην οποία δηλώνει ότι, εάν οι φιλόσοφοι του Διαφωτισμού τον 18ο αιώνα είχαν επωφεληθεί από τα επιτεύγματα της εξελικτικής βιολογίας, δεν θα είχαν αναπτύξει την, κατ' αυτόν, "εσφαλμένη" ιδέα της δημοκρατίας, που διατυπώθηκε στην Διακήρυξη των Δικαιωμάτων του ανθρώπου και θέλει όλους τους ανθρώπους να είναι ίσοι. Είναι γεγονός γι' αυτόν ότι η βιολογία της εξέλιξης αποδεικνύει πως οι άνθρωποι βιολογικά (δηλαδή γενετικά) δεν είναι ίσοι: οι βιολογικές διαφοροποιήσεις επανέρχονται συνεχώς, άλλες ανώτερες, άλλες κατώτερες από το μέσο όρο...

Ο "Κοινωνικός Δαρβινισμός" είναι ένα πολιτικό-φιλοσοφικό ρεύμα που προσδιορίζεται σαν εφαρμογή της θεωρίας της φυσικής επιλογής στην ανθρώπινη κοινωνία. Ο Herbert Spencer (1820-1903) ο οποίος θέλησε να εξηγήσει με τους ίδιους μηχανικούς νόμους την εξέλιξη της ύλης, του σύμπαντος, της ζωής και της ανθρώπινης κοινωνίας, ήταν ένας από τους πρώτους που υποστήριξαν τη θεωρία αυτή.

Ο κοινωνικός δαρβινισμός θεωρεί ότι τα ανθρώπινα όντα είναι εκ φύσεως άνισα, δηλαδή σημαδεμένα με διαφορετικές έμφυτες ικανότητες, μερικές "ανώτερες", άλλες "κατώτερες". Η ζωή στην ανθρώπινη κοινωνία είναι ένας "αγώνας για επιβίωση", λίγο πολύ όπως αυτός των ζώων στη φύση. Είναι λογικό, γιατί φυσιολογικά οι "πιο ικανοί" υπερέχουν, δηλαδή πετυχαίνουν στις επιχειρήσεις τους, γίνονται πλούσιοι, βρίσκονται σε διευθυντικές θέσεις κλπ..., ενώ περιλήψει, κρατούν τους μοχλούς της κοινωνικής και πολιτικής εξουσίας. Και είναι φυσικό και φυσιολογικό ότι οι "λιγότερο ικανοί" απασχολούνται σε θέσεις κατώτερες, είναι εκτελεστικά όργανα κλπ... Ο H. Spencer υποστήριξε ότι τα κράτη δεν θα έπρεπε να εμποδίζουν την φυσική διαδικασία της (κοινωνιοβιολογικής) επιλογής των "εκλεκτών": τα σοσιαλιστικά μέτρα με σκοπό την "βοήθεια στους φτωχούς" ήταν παράλογα: η επιστημονική θεωρία της φυσικής επιλογής έδειχνε ότι οι κατώτεροι, οι λιγότερο ικανοί, έπρεπε να πεθάνουν πιο γρήγορα και να αφήσουν λιγότερους απογόνους.

Από την αρχή, λοιπόν, συνδεδεμένος ο κοινωνικός δαρβινισμός με μια

απολογία του οικονομικού και κοινωνικού *laiser - faire*, συνδέθηκε κατόπιν γρήγορα με τις ρατσιστικές και τις ιδέες της ΕΥΓΟΝΙΚΗΣ....

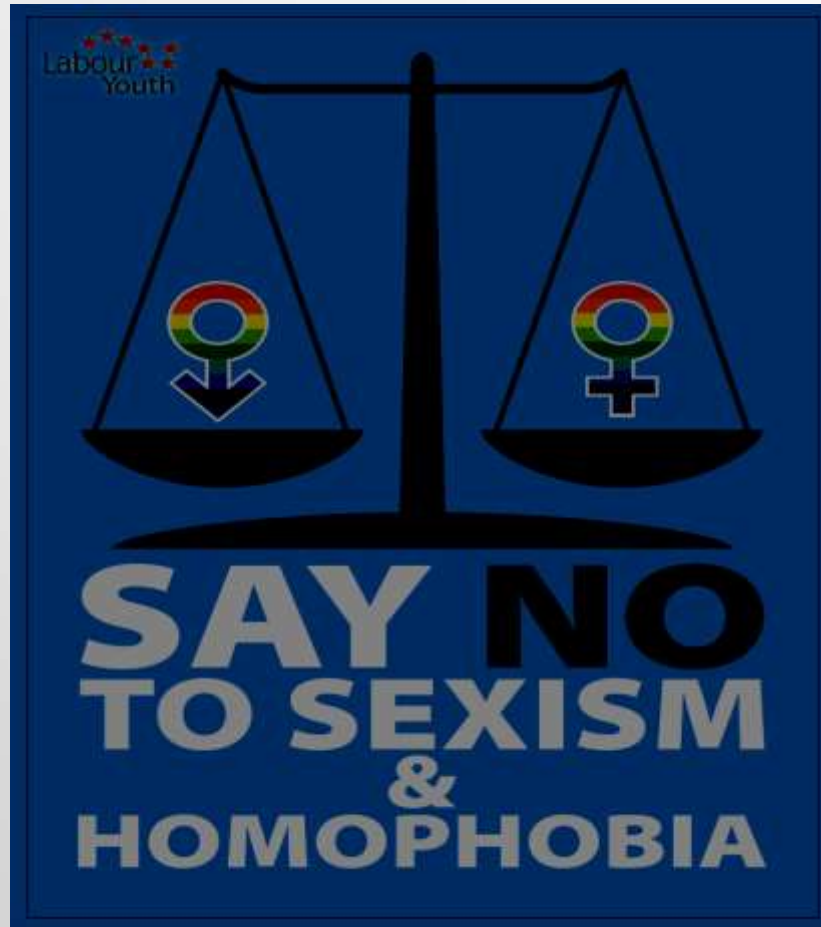
Η *eugenική* είναι ένα δόγμα που θεμελιώθηκε το 1833 από τον εξάδελφο του Δαρβίνου, Francis Galton (1822-1911). Είχε σκοπό “να βελτιώσει τη φυλή” (δηλαδή την ανώτερη φυλή) ενθαρρύνοντας την αναπαραγωγή των πιο προικισμένων ατόμων (ερευνητών, διοικούντων κλπ...) και αποθαρρύνοντας την αναπαραγωγή των λιγότερο ικανών. Η σύνδεση του κοινωνικού δαρβινισμού με τον “επισημο” ρατσισμό έτυχε ιδιαίτερης επεξεργασίας από τον Γάλλο ανθρωπολόγο Georges Vacher de Lapouge (1854-1956), ο οποίος δημοσίευσε το 1899 ένα δοκίμιο με τον τίτλο “Ο Άρειος”. Για αυτόν η “κοινωνική επιτυχία” ήταν απόκτημα μιας φυλής και οι φυλές ήταν άνισες...

Ορισμένα γραπτά του C. Darwin βρίσκονταν μέσα στο πνεύμα του “επιστημονικού ρατσισμού”. Ο πλήρης τίτλος του βασικού έργου του Δαρβίνου ήταν: “Για την καταγωγή των ειδών μέσω της φυσικής επιλογής ή η προφύλαξη των ευνοημένων φυλών στον αγώνα για την ύπαρξη”. Στην “Προέλευση του ανθρώπου” ο Δαρβίνος γράφει ότι υπάρχει μια *ιεραρχία φυλών*: οι κατώτερες, που αντιπροσωπεύονται από τους άγριους (μαύροι της Αφρικής και της Ωκεανίας, Ινδιάνοι της Ν. Αμερικής κ.α...), οι ανώτερες που αντιπροσωπεύονται από τους πολιτισμένους, τα Ευρωπαϊκά έθνη που εκπροσωπούν το “απόγειο του πολιτισμού” και προσθέτει: η εξέλιξη με φυσική επιλογή είναι αυτή που οδήγησε, ανεπαίσθητα, με διαδοχικές διαβαθμίσεις, από τις κατώτερες στις ανώτερες φυλές.

Για τον ίδιο τον Δαρβίνο, σε όλα τα στάδια της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους υπήρχαν πάντα δύο κατηγορίες όντων: “οι ανώτεροι πνευματικά” και οι “κατώτεροι”. Από την προϊστορική εποχή, οι πρώτοι είχαν πάντα μεγαλύτερη επιτυχία σε όλες τις δραστηριότητες και άφησαν μεγαλύτερο αριθμό απογόνων. Έτσι προόδευσε η ανθρώπινη ευφυΐα και σχηματίστηκαν οι ανώτερες φυλές. Ο Δαρβίνος αναγνώρισε ότι ο εξάδελφός του Galton έχει δίκιο: στα πιο πολιτισμένα έθνη διακινδυνεύεται το λάθος της αντίθεσης στην διαδικασία εξάλειψης με φυσική επιλογή, αφού καθιερώνονται διάφορες μορφές βοήθειας στους φτωχούς, ιδρύονται νοσοκομεία για τους αρρώστους κλπ... (“οι γιατροί μας κάνουν οτιδήποτε για να σώσουν όποιον ν’ άναι”). “Τα μέλη του ενός και του άλλου φύλου θα έπρεπε να αποφεύγουν να παντρεύονται στην περίπτωση που υπάρχει κατωτερότητα, σωματική ή πνευματική”... (βλπ. “Προέλευση του ανθρώπου”)

Σεξιστικός ρατσισμός

Σεξιστικός ρατσισμός είναι η αντίληψη, νοοτροπία διακρίσεων σε βάρος του έτερου φύλου.



Σεξιστικός ρατσισμός

1. Παρόλο που πολλοί οργανισμοί παλεύουν για τη ισότητα των δύο φύλων σε όλους τους τομείς οι διακρίσεις συνεχίζουν και υπάρχουν .
2. **ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ** Ορισμένα επαγγέλματα, τα οποία απαιτούν ιδιαίτερη σωματική δύναμη και αντοχή, ασκούνται μόνο από άντρες (π.χ. οδηγός σκαπτικών μηχανημάτων) Οι γυναίκες δε μπορούν να πάρουν το αξίωμα της ιερείας, έτσι υπάρχουν μόνο άντρες ιερείς. Σε μουσουλμανικές χώρες, η ενδυμασία και η συμπεριφορά των γυναικών είναι αυστηρά καθορισμένη όμως δεν ισχύει κάτι τέτοιο για τους άντρες. Παράγοντες που συμβάλλουν στην ύπαρξη και διατήρηση τους . η παράδοση τα θρησκευτικά δόγματα
3. Σημαντικές διεθνείς επιχειρήσεις δεν καταφέρνουν να εκμεταλλευτούν πλήρως το ταλέντο των γυναικών υπαλλήλων τους Επίσης εφαρμόζουν διακρίσεις και στα φορολογικά μέτρα εις βάρος των γυναικών . Τέλος, υπάρχει ρατσισμός στο θέμα της ευρέσεως εργασίας. Τα επαγγέλματα είναι διαφορετικά για τους άντρες και δεν δέχονται συνήθως γυναίκες Υπάρχουν αρκετές διακρίσεις για τις γυναίκες.
4. Η θέση της γυναίκας στο Ισλάμ Οι περισσότερες γυναίκες στις ισλαμικές χώρες στερούνται ελευθερίες και δικαιώματα, τα οποία θεωρούνται δεδομένα για τις γυναίκες των δυτικών κοινωνιών. Το Κοράνι, το ιερό βιβλίο του Ισλάμ, κάνει διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εις βάρος των τελευταίων. Καταρχάς αναφέρεται ότι η γυναίκα είναι κατώτερη του άνδρα και μόνο υπακούοντάς τον μπορεί να γίνει καλή και ενάρετη. Μάλιστα το Κοράνι δίνει το δικαίωμα στους Μουσουλμάνους να χρησιμοποιούν ακόμη και το ξύλο για να συνετίσουν τις ανυπάκουες συζύγους τους. Η καλύπτρα μάλιστα που φοράνε οι μουσουλμάνες εκφράζει ακριβώς τους περιορισμούς που έχει η γυναίκα. Επιπλέον, η πολυγαμία είναι επιτρεπτή για τον άνδρα αρκεί οι σύζυγοί του να έχουν τις ίδιες παροχές και να τις αντιμετωπίζει ως ίσες. Ένας μουσουλμάνος μπορεί να παντρευτεί μια εβραία ή μια χριστιανή, χωρίς αυτή να πρέπει να ασπαστεί τον ισλαμισμό. Εκτός από τις τέσσερις νόμιμες συζύγους ο μουσουλμάνος μπορεί να έχει απεριόριστο αριθμό παλλακίδων. Αντίθετα η μουσουλμάνα δεν έχει δικαίωμα να έχει ούτε πολλούς συζύγους ούτε χαρέμι., ενώ δεν μπορεί να παντρευτεί ένα άντρα που δεν είναι μουσουλμάνος. Το Κοράνι καταδικάζει τη μοιχεία και συμβουλεύει τον απατημένο σύζυγο να κλείσει την άπιστη στο σπίτι ως το θάνατό της. Τέλος, μια ακόμα διάκριση εις βάρος των γυναικών είναι ότι τα αρσενικά παιδιά λαμβάνουν διπλάσιο μερίδιο κληρονομιάς από τα κορίτσια. Η πραγματικότητα Οι διακρίσεις που αναφέρει το Κοράνι εφαρμόζονται στις περισσότερες μουσουλμανικές χώρες, γεγονός που εξηγεί το ότι οι γυναίκες θεωρούνται πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί η υποχρεωτική, στο Ιράν και τη Σαουδική Αραβία, κάλυψη του προσώπου και του σώματος όταν η γυναίκα βγαίνει από το σπίτι.. Κάθε επίπεδο ανυπακοής επισύρει κάποια μορφή ποινής, φυσική, οικονομική, κοινωνική ή ψυχολογική. Στη Σαουδική Αραβία το κράτος έκανε ένα βήμα παραπάνω, καθώς θέλει να ακολουθούν τους ενδυματολογικούς κανόνες (να φοράνε δηλαδή abaya, ένα μαύρο ύφασμα που καλύπτει όλο το σώμα, εκτός σπιτιού) εκτός από τις ντόπιες και όλες οι γυναίκες που βρίσκονται στη χώρα, ακόμη και οι Δυτικές. Οι γυναίκες έρχονται πολύ συχνά αντιμέτωπες με τη βία, ιδιαίτερα στα πλαίσια του γάμου τους. Ο ξυλοδαρμός της συζύγου σπάνια επιφέρει κύρωση, και στην περίπτωση που μια γυναίκα αποφασίσει να ακολουθήσει τη δικαστική

οδό βρίσκεται αντιμέτωπη με την πίεση που της ασκεί η οικογένειά της και η κοινωνία. Στο Πακιστάν ακόμη και οι γυναίκες που ζητούν τη βοήθεια της αστυνομίας, δεν καταφέρνουν συνήθως να ξεφύγουν από τους συζύγους τους. Η αστυνομία θεωρεί την ενδο-οικογενειακή βία θέμα καθαρά προσωπικό, με αποτέλεσμα να μην παίρνει θέση και να οδηγεί τις κακοποιημένες γυναίκες πίσω στην οικογένειά τους. Ακόμη, όμως, και αν εκδικαστεί η υπόθεση το δικαστήριο σπάνια αποφασίζει υπέρ της γυναίκας. Η κατάσταση είναι κάπως καλύτερη στην Αίγυπτο και την Ιορδανία, όπου η γυναίκα έχει δικαίωμα να ζητήσει διαζύγιο σε περίπτωση κακοποίησης.

5. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ Από τα αρχαία χρόνια ακόμη υπήρχαν ποικίλες διακρίσεις εις βάρος των γυναικών. Τότε τα αγόρια, όταν ήταν μικρά, πήγαιναν σχολείο και μάθαιναν γράμματα. Όταν μεγάλωναν δούλευαν έξω και πήγαιναν στην αγορά όπου συζητούσαν διάφορα ζητήματα μεταξύ τους. Τα κορίτσια όμως δεν είχαν το δικαίωμα να πάνε σχολείο, εκτός από τα κορίτσια που ήταν πλούσια, και έτσι όσο ήταν μικρές έμεναν στο σπίτι και μάθαιναν όλες τις οικιακές δουλειές! Όταν μεγάλωναν δεν έβγαιναν έξω, έκαναν δουλειές και φρόντιζαν τα παιδιά τους. Σπάνια έπαιρναν μέρος σε γιορτές και επίσης δεν είχαν άποψη για την πολιτική της περιοχής!!!

6. ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΜΑΣ Οι γυναίκες έχουν κατά μέσο όρο λιγότερες αρμοδιότητες από τους άνδρες, λαμβάνουν χαμηλότερο μισθό για την ίδια δουλειά και είναι άνεργες σε μεγαλύτερο ποσοστό, ενώ παράλληλα είναι δυσκολότερο να επιτύχουν την κατάλληλη ισορροπία μεταξύ ιδιωτικής και επαγγελματικής ζωής. Υπάρχουν επίσης και δουλειές στις οποίες επιτρέπονται μόνο άντρες. Σε κάποιες χώρες ακόμη οι γυναίκες δεν δικαιούνται να κάνουν αίτηση διαζυγίου.

7. Βία κατά των γυναικών!!! Καθημερινά οι γυναίκες αντιμετωπίζουν διάφορα είδη βίας. Αυτό το θέμα με την βία των γυναικών είχε αρχίσει από πολύ παλιά! Από παλιά δεν επέτρεπαν στις γυναίκες να ψηφίζουν στις εκλογές και γενικά να μην παίρνουν καθόλου μέρος στα πολιτικά!!! Παλιότερα οι άντρες και οι γυναίκες είχαν κάποιες φορές ένα μίσος μεταξύ τους. Τα θέματα που δημιουργούσαν αυτό το μίσος μεταξύ τους ήταν σε θέματα πολιτικά κυρίως. Αυτό οδηγούσε στην κυριαρχία των αντρών στις γυναίκες, και στις διακρίσεις κατά των γυναικών με αποτέλεσμα οι γυναίκες με (την ήττα) τους να μην έχουν καθόλου δικαιώματα. Τα τελευταία χρόνια τα πράγματα στο θέμα των δικαιωμάτων έχουν αλλάξει. Οι γυναίκες σήμερα έχουν ίσα δικαιώματα με τους άντρες!!!!

9. Το Κοράνι, το ιερό βιβλίο του Ισλάμ, κάνει διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών εις βάρος τους. αναφέρεται ότι η γυναίκα είναι κατώτερη του άνδρα και μόνο υπακούοντάς τον μπορεί να γίνει καλή και ενάρετη. Μάλιστα το Κοράνι δίνει το δικαίωμα στους Μουσουλμάνους να χρησιμοποιούν ακόμη και το ξύλο για να συνεισίσουν τις ανυπάκουες συζύγους τους. Η καλύτερη μάστιχα που φοράνε οι μουσουλμάνες εκφράζει ακριβώς τους περιορισμούς που έχει η γυναίκα. Επιπλέον, η πολυγαμία είναι επιτρεπτή για τον άνδρα αρκεί οι σύζυγοί του να έχουν τις ίδιες παροχές και να τις αντιμετωπίζει ως ίσες.

Ένας μουσουλμάνος μπορεί να παντρευτεί μια εβραία ή μια χριστιανή, χωρίς αυτή να πρέπει να ασπαστεί τον ισλαμισμό. Εκτός από τις τέσσερις νόμιμες συζύγους ο

μουσουλμάνος μπορεί να έχει απεριόριστο αριθμό παλλακίδων. Αντίθετα η μουσουλμάννα δεν έχει δικαίωμα να έχει ούτε πολλούς συζύγους ούτε χαρέμι, ενώ δεν μπορεί να παντρευτεί ένα άντρα που δεν είναι μουσουλμάνος. Το Κοράνι καταδικάζει τη μοιχεία και συμβουλεύει τον απατημένο σύζυγο να κλείσει την άπιστη στο σπίτι ως το θάνατό της. Τέλος, μια ακόμα διάκριση εις βάρος των γυναικών είναι ότι τα αρσενικά παιδιά λαμβάνουν διπλάσιο μερίδιο κληρονομιάς από τα κορίτσια.

10. Παρά όλες τις διάφορες προσπάθειες που έχουν κάνει άνθρωποι ακόμα σε διάφορα μέρη του κόσμου αντιμετωπίζεται το πρόβλημα ρατσισμού μεταξύ των δύο φύλων . Οι άνθρωποι σε αυτές τις χώρες καθώς και σε διάφορες θρησκείες αντιμετωπίζουν με διαφορετικό τρόπο τις γυναίκες στερώντας από αυτές πολλά δικαιώματα. Ένα από αυτά τα δικαιώματα που στερούνται οι γυναίκες σε αυτές τις χώρες είναι η ψήφος . Δηλαδή το κράτος δεν επιτρέπει στις γυναίκες να εκφράσουν ελεύθερα την γνώμη τους . Επιπλέον και σε μερικές θρησκείες (π.χ. ισλαμισμός) οι γυναίκες αναγκάζονται να κυκλοφορούν στον έξω κόσμο με μια μαντίλα που να σκεπάζει το πρόσωπο τους και επίσης δεν έχουν κανένα δικαίωμα απέναντι στην κοινωνία . Οι γυναίκες πρέπει να έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους άνδρες αλλά από την φύση τους δεν γίνεται να έχουν και τους ίδιους ρόλους (π.χ. σε κάποιον πόλεμο οι άνδρες και οι γυναίκες έχουν διαφορετικές δουλειές)

11. ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ Η ένδυση με την μπούρκα είναι μία από τις πολύ σοβαρές κοινωνικές διακρίσεις που συμβαίνουν εις βάρος των γυναικών στις μουσουλμανικές χώρες έως και σήμερα. Χαρακτηρίζεται από κάποιους "φυλακή από πανί" γιατί οι μουσουλμάνες είναι αναγκασμένες να καλύπτουν με ένα ύφασμα το σώμα τους και το πρόσωπό τους . Στο Κοράνι, το ιερό βιβλίο των μουσουλμάνων, δεν υπάρχουν αναφορές για κάποιον νόμο που να επιβάλλει στις μουσουλμάνες να καλύπτουν το σώμα τους και το πρόσωπό τους με μπούρκα. Αυτή η κίνηση ξεκίνησε από το Αφγανιστάν όταν οι φανατικοί Ταλιμπάν επέβαλαν στις γυναίκες μουσουλμάνες να φοράν την μπούρκα.

Αυτό εξυπηρετούσε πολλά συμφέροντα των αντρών μουσουλμάνων . Ένα από αυτά ήταν η κάλυψη των σημαδιών που προέρχονται από τους ξυλοδαρμούς που δέχονται οι μουσουλμάνες από τις οικογένειες τους. Δυστυχώς είναι ένα θέμα που δεν έχει βρει ακόμη τη λύση του σε πολλές χώρες του μουσουλμανικού κόσμου. Έτσι οι γυναίκες αυτές είναι αναγκασμένες να κρύβουν το πρόσωπο τους από τον υπόλοιπο κόσμο και να υπομένουν τα μαρτύρια που τους επιβάλλουν οι άντρες τους για καιρό ακόμη.

Αναπηρικός ρατσισμός

Αναπηρικός Ρατσισμός ονομάζονται οι διακρίσεις και η αρνητική προδιάθεση απέναντι σε άτομα με κάποιου είδους μειονεξία, τα οποία οδηγούνται σε κοινωνικό αποκλεισμό.



ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ Οι άνθρωποι με αναπηρία αποτελούν το 13% του πληθυσμού και συμμετέχουν ενεργά στην κοινωνία. Οποιοδήποτε παιδί ή ενήλικας, που χρειάζεται ειδική πολύπλευρη στήριξη και μέριμνα για να βιώνει μια κανονική ζωή, εντάσσεται στα άτομα με αναπηρία. Οι συνάνθρωποί μας που πάσχουν από σωματικές αναπηρίες, από τύφλωση, από διαβήτη, από σκλήρυνση κατά πλάκας, από προβλήματα ακοής, από άσθμα, από δυσλεξία, από σύνδρομο ντάουν, από αυτισμό καθώς και τα άτομα που έχουν κάποιο επίπεδο νοητικής καθυστέρησης περιλαμβάνονται στα άτομα με αναπηρία. Οι συμπολίτες μας με αναπηρία νιώθουν την ανάγκη για κοινωνικοποίηση όπως όλοι μας! Οφείλουμε συλλογικά να τους ενισχύουμε, να τους στηρίζουμε αλλά σε καμία περίπτωση να τους λυπόμαστε. Τους ανθρώπους αυτούς πρέπει να τους κοιτάζουμε στα μάτια σαν ισότιμα μέλη της κοινωνίας και όχι να τους περιφρονούμε. Η αναγνώριση των δικαιωμάτων των ατόμων με ειδικές ανάγκες είναι αδιαπραγμάτευτο συνταγματικό δικαίωμα κάθε πολιτισμένης κοινωνίας. Προβλήματα υπάρχουν πολλά... Η ανεργία σε συνδυασμό με τον κοινωνικό αποκλεισμό και την ελλιπή εκπαιδευτική κατάρτιση οδηγούν τους ανθρώπους με αναπηρία σε φτώχεια και περιθωριοποίηση. Η προσβασιμότητα είναι ένας άλλος Γολγοθάς που έχουν να αντιμετωπίσουν. Δημόσια κτήρια, νοσοκομεία, δημαρχεία, πεζοδρόμια, αστικές και υπεραστικές συγκοινωνίες στερούνται υποδομών για να καλύψουν την πρόσβαση αυτών των ατόμων. Επίσης μετά από έρευνα αποδείχθηκε ότι μόνο το 2% των Ελληνικών ιστοσελίδων είναι κατάλληλες για άτομα με ειδικές ανάγκες, πόσες άραγε κατάλληλες ιστοσελίδες του Ελληνικού δημοσίου υπάρχουν για τα άτομα αυτά; Ο ρατσισμός προς τα άτομα με ειδικές ανάγκες γνωρίσε έξαρση από τη στιγμή που δημιουργήθηκαν τα στερεότυπα και προκαταλήψεις σχετικά με το διαφορετικό. Κατά το πρώτο μισό του 20ου αιώνα η Ελληνική Πολιτεία δεν έδειξε μέριμνα για τα άτομα με σωματική αναπηρία. Η ευαισθητοποίησή της σ' αυτό το ζήτημα ξεκίνησε με το τέλος σχεδόν του πρώτου μισού του αιώνα. Κρίνεται βέβαια σκόπιμο να σημειωθεί ότι επρόκειτο για μια ταραχώδη περίοδο, ενώ τα στατιστικά στοιχεία που ανέδειξαν το διαμέτρημα του ζητήματος, άρχισαν να αξιολογούνται αρκετά αργά. Οτιδήποτε πρωτοβουλίες αναπτύχθηκαν είχαν ως αφετηρία ιδιώτες και το αποτέλεσμα τους ήταν η ίδρυση ιδρυμάτων. Τα ιδρύματα αυτά παρείχαν στα άτομα με φυσική υστέρηση, προστασία, εκπαίδευση και περίθαλψη ενώ αργότερα και επαγγελματική κατάρτιση. Τα τελευταία χρόνια έχει γίνει σύνηθες φαινόμενο η αντιμετώπιση διαφόρων κοινωνικών ομάδων με βάση διακρίσεις και προκαταλήψεις, οι οποίες είναι τις περισσότερες φορές αβάσιμες. Δυστυχώς, το φαινόμενο αυτό εντοπίζεται σε μεγάλο βαθμό και στη χώρα μας. Δηλαδή, πολλά άτομα λόγω της διαφορετικότητάς τους, είτε αυτή υφίσταται σε εθνικό, φυλετικό, θρησκευτικό επίπεδο είτε οφείλεται σε λόγους υγείας (όπως τα άτομα με αναπηρία), αντιμετωπίζουν άδικη προς το πρόσωπό τους συμπεριφορά στην εκπαίδευση, στην επαγγελματική και κοινωνική τους συμβίωση με τους άλλους. Μια τέτοια ομάδα, όπως προαναφέρθηκε, είναι τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Σήμερα στην ευρωπαϊκή ένωση ο αριθμός των ατόμων που αντιμετωπίζουν κάποιο πρόβλημα αναπηρίας ξεπερνά τα πενήντα εκατομμύρια. Δηλαδή, δεν πρόκειται για κάποιο μεμονωμένο φαινόμενο.

Στη κοινωνική τους ζωή τα άτομα αυτά αντιμετωπίζουν καθημερινά τον παραγκωνισμό και την απομόνωση από τα άλλα «φυσιολογικά» άτομα. Πέφτουν θύματα προκαταλήψεων λόγω κάποιας σωματικής αναπηρίας για την οποία δεν φέρουν καμία ευθύνη, αφού είτε την έχουν κληρονομήσει είτε είχαν κάποιο ατύχημα. Και από τη στιγμή που εμείς αδιαφορούμε καταπατείται το δικαίωμά τους στην κοινωνική προστασία. Ένας άλλος τομέας στον οποίο παρατηρούνται μεροληπτικές συμπεριφορές σε βάρος των ατόμων αυτών είναι ο επαγγελματικός, κυρίως στον ιδιωτικό τομέα όπου στη χώρα μας η νομοθεσία δεν είναι το ίδιο αυστηρή όσο σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Πολλοί εργοδότες, λοιπόν, απορρίπτουν άτομα με ειδικές ανάγκες τα οποία αναζητούν εργασία, αν και πολλές φορές αυτά μπορεί να υπερτερούν σε ικανότητες σε σχέση με τους συναδέλφους τους. Ο λόγος για τον οποίο συμβαίνει αυτό είναι το ότι δεν τους συμφέρει οικονομικά να έχουν στις επιχειρήσεις τους άτομα τα οποία δικαιούνται ειδικές άδειες για ιατρικές εξετάσεις, μειωμένο ωράριο, κτλ. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα άτομα με ειδικές ανάγκες (Α.μ.Ε.Α.) να είναι η κοινωνική ομάδα με το υψηλότερο δείκτη ανεργίας και με το χαμηλότερο εισόδημα, γεγονός που σύμφωνα με τον «Οργανισμό Ατόμων με Αναπηρία» καταπατεί το δικαίωμά τους για ίση μεταχείριση στον επαγγελματικό τομέα και στα καθημερινά αγαθά, αλλά και στην ισονομία. Ακόμα, χωρίς αυτό να αποτελεί τον κανόνα, αλλά ούτε και την εξαίρεσή του, διακρίσεις παρατηρούνται και στην εκπαίδευση. Αυτές είναι συνήθως έμμεσες και προκαλούνται λόγω έλλειψης ειδικών υποδομών (π.χ. ράμπες, ασανσέρ, κτλ.) στα σχολεία που στερούν τα παιδιά από τη συμμετοχή τους σε διάφορες σχολικές δραστηριότητες και τη χρήση εργαστηριακών υποδομών οι οποίες μπορεί να βρίσκονται στο δεύτερο όροφο και όχι στο ισόγειο. Παρόλα αυτά, μερικές φορές, ορισμένοι καθηγητές παραγκωνίζουν τέτοια παιδιά επειδή χρειάζονται ειδικότερη μεταχείριση και προσπάθεια από αυτούς και ασχολούνται με τα υπόλοιπα παιδιά, στερώνοντας τους έτσι το δικαίωμα στην ισότιμη εκπαίδευση και στη συμμετοχή στην κοινωνία της πληροφορίας. Σαν να μην έφταναν αυτά, τα Α.μ.Ε.Α. αντιμετωπίζουν δυσκολίες και στη μετακίνησή τους. Από τη στιγμή που το εισόδημά τους απαγορεύει τις περισσότερες φορές την αγορά ειδικού οχήματος, πρέπει να χρησιμοποιούν τα μέσα μαζικής μεταφοράς. Δυστυχώς, όμως, και εδώ οι ειδικές θέσεις για άτομα με αναπηρία είναι ελάχιστες και συχνά κατειλημμένες από άλλους. Ακόμα, όμως, και όταν αγοράζουν κάποιο αυτοκίνητο, η ασυνείδητη συμπεριφορά οδηγών, οι οποίοι σταθμεύουν τα αυτοκίνητά τους στις ειδικές για ανάπηρους θέσεις ή πάνω στις ράμπες που υπάρχουν στα πεζοδρόμια (ελάχιστες και αυτές), κάνουν πολύ δύσκολη τη μετακίνησή τους. Ας αφήσουμε, όμως, τη μετακίνηση στους δόμους

Οι περισσότερες δημόσιες υπηρεσίες και νοσοκομεία, στεγάζονται σε κτίρια στα οποία δεν υπάρχουν οι προαναφερθείσες υποδομές, δυσκολεύοντας την πρόσβαση εκεί από τα Α.μ.Ε.Α. Έτσι, για άλλη μια φορά καταπατείται το δικαίωμα των αναπήρων στην εύκολη μετακίνηση και ισότιμη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Ένα από τα πιο διαδεδομένα αίτια του ρατσισμού είναι η πνευματική ένδεια και τα προσωπικά συμπλέγματα. Όπως και η κρίση αξιών, η ηθική χαλάρωση αλλά και η ενίσχυση του απ' το ατομικιστικό πνεύμα της εποχής μας. Επίσης και οι προκαταλήψεις και τα στερεότυπα αλλά και οι πολιτικές σκοπιμότητες (π.χ. επεκτατικές βλέψεις – Χίτλερ). Επίσης η ρίση φορέων αγωγής και η έλλειψη ανθρωπιστικής παιδεία όπως και τα αρνητικά πρότυπα απ' τα ΜΜΕ (ανώτερος απ' τους άλλους). Οι πολιτικοί εντείνουν τον κομματικό και τον πολιτικό ρατσισμό, υψώνουν διαχωριστικές γραμμές ανάμεσα στους πολίτες, ώστε τους μετατρέπουν σε φανατικούς οπαδούς (ψηφοθηρικοί λόγοι, ωφελιμιστικό πνεύμα). Τροφοδοτείται από τη γενικότερη οικονομική κρίση (ανεργία, ανισοκατανομή πλούτου), και συχνά, εμφανίζεται να εξαρτάται απ' την αθρόα εισβολή μεταναστών ειδικά αν είναι άνθρωποι με ειδικές ανάγκες, εντονότερα σήμερα, όπου μετά την κατάρρευση των σοσιαλιστικών καθεστώτων της ανατολικής Ευρώπης, το φαινόμενο της μετανάστευσης παρουσιάζεται έντονο. Επίσης καταστάσεις ή αντιλήψεις που διαμορφώνονται μέσα από την ανάμνηση ιστορικών προκαλυπτικών γεγονότων. Η αποξένωση και η ανωνυμία της ζωής στις πόλεις ευνοούν την εμφάνιση φαινομένων κοινωνικής νοσηρότητας όπως ο ρατσισμός, γιατί δεν υπάρχει κοινωνική συνείδηση και αλληλοσεβασμός. Από τα πιο σημαντικά επίσης είναι αδικία και ανισότητα είναι φαινόμενα που σήμερα γνωρίζουν έξαρση, δημιουργούν εντάσεις και αντιδράσεις και εντείνουν τον κοινωνικό ρατσισμό. Οι Συνέπειες του ρατσισμού δυστυχώς είναι αρκετές. Οι σημαντικότερες είναι οι ανισότητες στην εκπαίδευση η εύκολη και η χειραγωγή των θυμάτων του ρατσισμού. Αλλά και η εκμετάλλευση, παραβιάσεις, σκανδαλώδεις ενέργειες, υποκρισία. Η Βία, η εγκληματικότητα, η απουσία υγιούς δημοκρατίας λόγω έλλειψης ίσων ευκαιριών για διάλογο, η συμμετοχή στα κοινά και πολυφωνία. Αλλά και η ανασφάλεια και το άγχος (για τα θύματα του ρατσισμού). Δε συμβάλλουν όλοι στο βαθμό που θα μπορούσαν στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας. Η κοινωνία δεν αξιοποιεί εξολοκλήρου το δημιουργικό της δυναμικό Απουσία συνεργασίας, αλληλεγγύης και κοινωνικοπολιτικής συνείδησης -έλλειψη ανθρωπισμού. Επίσης και η διεύρυνση χάσματος μεταξύ αναπτυσσόμενων χωρών και μη («κοινωνία δύο τρίτων»), οι μειονότητες που ζουν σε συνθήκες εξαθλίωσης κ.λπ. Οι παραπάνω συνθήκες αναγκάζουν σήμερα περισσότερα από διακόσιες χιλιάδες Α.μ.Ε.Α να καταφεύγουν σε ιδρύματα, στερώντας τους έτσι την άσκηση θεμελιωδών ανθρωπίνων δικαιωμάτων τους, όπως είναι και η αυτόνομη διαβίωση στην κοινωνία. Το δικαίωμα αυτό καταπατείται και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αφού, όπως αναφέρεται στην ιστοσελίδα του «Οργανισμού Ατόμων με Αναπηρία» (www.disabled.gr) δεν υφίσταται η ελεύθερη μετακίνηση των Α.μ.Ε.Α στις χώρες της Ε.Ε. λόγω παράλογων νομοθετικών εμποδίων που εμποδίζουν την έξοδό τους από την χώρα μόνιμης κατοικίας του. Όλα τα παραπάνω φαινόμενα είναι λυπηρά και γι' αυτό πρέπει να βρεθούν και να δοθούν λύσεις στο μείζον αυτό θέμα των προκαταλήψεων εναντίον των Α.μ.Ε.Α Οι Τρόποι αντιμετώπισης ρατσισμού εξαρτάται από πολλούς φορείς.

ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ Ά ΛΥΚΕΙΟΥ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ Α2

Εισαγωγή

Η ομάδα μας θα ασχοληθεί με ρατσιστικά φαινόμενα στην ιστορία . Ο ρατσισμός είναι η τάση του ανθρώπου σε ατομικό επίπεδο να μισεί άλλους ανθρώπους λόγω της διαφορετικότητάς τους και συνήθως εκδηλώνεται από μία ομάδα ανθρώπων προς μία άλλη. Θα ασχοληθούμε με συγκεκριμένα φαινόμενα ρατσισμού τα οποία αποτελούν τα πιο καταστροφικά και τα πιο θλιβερά παραδείγματα ρατσιστικής συμπεριφοράς και μισαλλοδοξίας με την ελπίδα ότι αυτή η εγκληματική για την ανθρωπότητα συμπεριφορά θα εξαφανιστεί πλήρως.

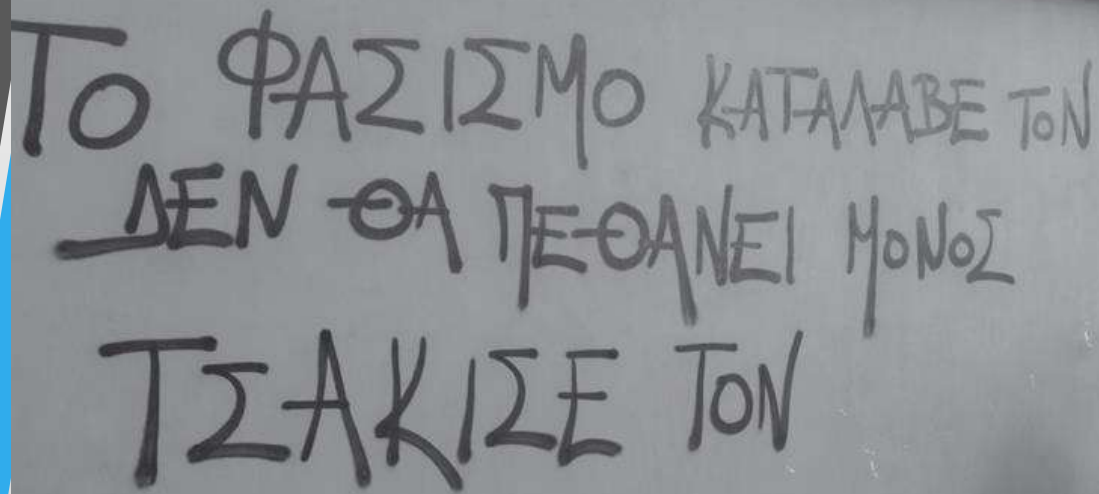




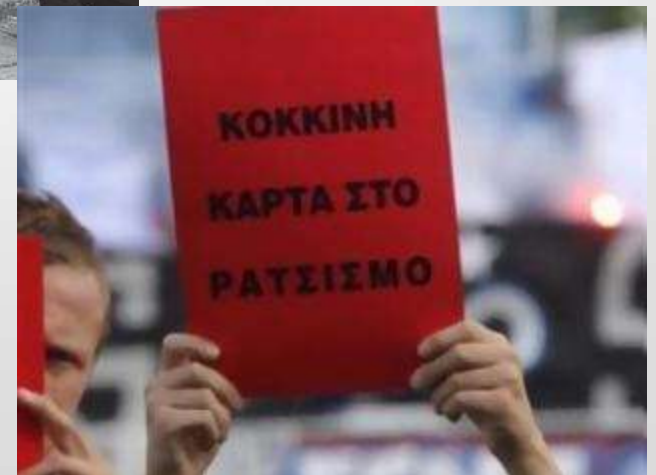








ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟΝ
ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΕΙ ΜΟΝΟΣ
ΤΣΑΚΙΖΕ ΤΟΝ



ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ ΝΑΖΙ

ΓΙΑΤΡΩΝ

Το Μάιο του 1943 ο Μένγκελε, παρασημοφορημένος γιατρός των τρομερών ταγμάτων Ες Ες, τοποθετείται ως αρχίατρος, σε ηλικία 32 ετών, στο στρατόπεδο Άουσβιτς. Εκεί είχε την απόλυτη ελευθερία να διεξάγει κάθε είδους πειράματα, τα οποία θα βοηθούσαν στην εξαγωγή συμπερασμάτων για τις φυλετικές διαφορές, τα γενετικά χαρακτηριστικά του ανθρώπου και κυρίως τη δημιουργία και διαίωξη της "Αρίας" φυλής.

Το μεγαλύτερο όνειρο του Χίτλερ ήταν να δημιουργήσει την Αρία φυλή, με κύρια χαρακτηριστικά τα ξανθά μαλλιά, τα μπλε μάτια, την εύρωστη σωματική διάπλαση και τον υψηλό δείκτη νοημοσύνης, με την οποία θα κατακτούσε τον κόσμο. Για το λόγο αυτό θεωρούσε ότι οι μαύροι, οι λατίνοι, οι εβραίοι, οι τσιγγάνοι και πολλοί άλλοι, δεν πληρούσαν τις συγκεκριμένες προδιαγραφές, γι' αυτό και θα έπρεπε να εξοντωθούν. Το παρανοϊκό του όραμα πίστευε ότι μόνο ένας άνθρωπος μπορεί να κάνει πραγματικότητα: ο Γιόζεφ Μένγκελε.

Τα περισσότερα γενετικά πειράματα γινόταν σε δίδυμα αδέρφια, αφού εκείνη την εποχή δεν υπήρχαν εργαστήρια γενετικής. Οι δίδυμοι, που αποκαλούνταν και "παιδιά του Μένγκελε", ήταν η εμμονή του, καθώς πίστευε ότι αποτελούν το τέλειο είδος πειραματόζωου, στο οποίο θα μπορούσε να κάνει παράλληλα διάφορες δοκιμασίες, αφού έχουν πανομοιότυπη κατασκευή και ψυχοσύνθεση. Έτσι, σε όσα πειράματα πέθαινε ο ένας από τους διδύμους, τότε αυτός συνέχιζε τις φρικαλέες του τεχνικές στον άλλο, καταγράφοντας ταυτόχρονα την ισοπεδωμένη ψυχολογική του κατάσταση.

- Πραγματοποιούσε εκατοντάδες μετρήσεις κάθε σημείου του σώματός τους επί εβδομάδες, κατέγραφε με επιμέλεια τα αποτελέσματα και έπαιρνε δεκάδες φωτογραφίες. Επίσης, προσπαθούσε να τους αλλάξει το φύλο χειρουργώντας τα γεννητικά τους όργανα, έκανε αυτοσχέδιες μεταμοσχεύσεις, μετάγγιζε αίμα από τον ένα αδελφό στον άλλο, έκανε εκατοντάδες ενέσεις με διάφορες ουσίες, τους υποχρέωνε σε αιμομεικτικές επαφές και εγκυμοσύνες (όταν ήταν διαφορετικού φύλου) ή τους έραβε μεταξύ τους ενώνοντας τα όργανα και τα αγγεία τους για να δημιουργήσει σιαμαίους. Στο τέλος οι δίδυμοι, όπως και τα υπόλοιπα ανθρώπινα πειραματόζωα, θανατώνονταν με ένεση χλωροφορμίου στην καρδιά και νεκροτομούσαν με λεπτομερειακό τρόπο. Τα όργανά τους αφαιρούνταν και στέλνονταν σε ερευνητικά κέντρα της Γερμανίας, όπου "ευυπόληπτοι" επιστήμονες τα μελετούσαν και δημοσίευαν τα συμπεράσματά τους σε ιατρικά περιοδικά και βιβλία της εποχής.

Η ομάδα του Μένγκελε έκανε, επίσης, σε άλλους κρατούμενους, επεμβάσεις στη σπονδυλική στήλη που τους άφηναν παράλυτους, τους μόλυνε με ιούς και βακτηρίδια, τους βομβάρδιζε με ακτίνες Χ, γέμιζε το σώμα τους με τεράστιες ποσότητες υγρών και τους πνεύμονες με δηλητηριώδη αέρια, τους έβαζε σε καυτά ή παγωμένα μπάνια, τους εξέθετε σε ακραίες συνθήκες κόπωσης, στέρησης και ατμοσφαιρικής πίεσης, τους ακρωτηρίαζε, δοκίμαζε δηλητήρια και χημικά αέρια και αφαιρούσε τα εσωτερικά τους όργανα, χωρίς ποτέ να χορηγεί την παραμικρή αναισθησία. Μετά το 1934, με νόμο της Γερμανικής κυβέρνησης, στειρώθηκαν υποχρεωτικά πάνω από 400.000 άτομα με διάφορες νόσους, ώστε να μην αλλοιωθεί η Αρία φυλή, ενώ πάνω από 200.000 άτομα με ψυχασθένειες και γενετικές ανωμαλίες εξοντώθηκαν με ευθανασία με το περίφημο πρόγραμμα "Aktion T4". [Σημειώνεται ότι ανάλογοι νόμοι ψηφίστηκαν σε πολλές "πολιτισμένες" χώρες του κόσμου, όπως στις ΗΠΑ, όπου το 1939 στειρώθηκαν με απόλυτη μυστικότητα 60.000 παιδιά με σοβαρές ασθένειες].

- Ο Μένγκελε, στην προσπάθειά του να μελετήσει τα χαρακτηριστικά της Αρίας φυλής, επιχείρησε, με τη βοήθεια απάνθρωπων μεθόδων, να μεγαλώσει τα άκρα των θυμάτων του και να αλλάξει τα εξωτερικά τους χαρακτηριστικά, ώστε να πλησιάσει το πρότυπο που τόσο επιθυμούσε ο Χίτλερ. Προσπάθησε, ακόμη, να αλλάξει το χρώμα των ματιών πολλών παιδιών, με ενέσεις γαλάζιων χρωστικών δικής του έμπνευσης, μέσα στο βολβό του ματιού, οδηγώντας τα συνήθως σε τύφλωση. Μετά τη θανάτωση των παιδιών αυτών, τα μάτια τους ταριχεύονταν και τοποθετούνταν για διακόσμηση στο γραφείο του! Εδώ αξίζει να αναφερθεί ότι ο ίδιος ο Μένγκελε ήταν μελαμψός, με καστανά μάτια και μαλλιά, δηλαδή δεν πληρούσε τις προδιαγραφές της Αρίας φυλής. Ο Μένγκελε μετά τον πόλεμο κατάφερε να διαφύγει, με πλαστή ταυτότητα, στη Λατινική Αμερική. Τελικά πνίγηκε το 1979 στη Βραζιλία, μετά από έμφραγμα που υπέστη την ώρα που κολυμπούσε στη θάλασσα.



ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΘΕΜΑ: ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ ΟΜΑΔΑ: 4η

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Είναι γεγονός ότι στις σύγχρονες κοινωνίες το φαινόμενο του κοινωνικού ρατσισμού, γνωρίζει μεγάλη αύξηση. Καθημερινά εκδηλώνονται βίαιες συμπεριφορές απέναντι σε μειονότητες ή ομάδες του περιθωρίου, που συχνά καταλήγουν σε αιματηρές συγκρούσεις.

Πιθανό αίτιο της όλο και περισσότερο αύξησης του φαινομένου αυτού είναι ο γενετήσιος φόβος του ανθρώπου απέναντι στο διαφορετικό καθώς και η έλλειψη παιδείας και κοινωνικοποίησης.

Ωστόσο ποια είναι η απάντηση του ελληνικού κράτους απέναντι στο φαινόμενο αυτό; Λαμβάνει μέτρα για τον περιορισμό τέτοιων βίαιων συμπεριφορών; Ποιες μη κυβερνητικές οργανώσεις επιδιώκουν την εξάλειψη ρατσιστικής βίας;

Η έρευνα είναι ο μόνος ασφαλής δρόμος για την απάντηση τέτοιων ερωτημάτων. Έτσι, η ομάδα μας, που αποτελείται από την Β.Μάλλιου, τον Σ.Παππά, την Φ.Νασσούφη, τον Α.Κυριαζή και την Χ.Παπαλουκα, σας παραθέτει τα αποτελέσματα της δικής της έρευνας και τα συμπεράσματα που διατυπώθηκαν στο τέλος αυτής.

Κέντρο ημέρας Βαβέλ

Το Κέντρο Ημέρας "Βαβέλ" έχει στόχο την εξυπηρέτηση των αναγκών ψυχικής υγείας μεταναστών, οι οποίοι διαμένουν στην Αθήνα. Οι υπηρεσίες που παρέχονται από το Κέντρο Ημέρας "Βαβέλ" είναι: διάγνωση, θεραπευτική αντιμετώπιση και ψυχοκοινωνική αποκατάσταση ψυχικών διαταραχών, συστηματική παρακολούθηση ατόμων με ψυχική διαταραχή, οργάνωση ημερήσιας φροντίδας, εξατομικευμένη συνοδεία, συμβουλευτική ατόμων, οικογενειών, ομάδων, οργανισμών, ενημέρωση σε θέματα ψυχικής υγείας και ευαισθητοποίηση.

Για την επίτευξη των στόχων του το Κέντρο Ημέρας "Βαβέλ" αναπτύσσει ποικιλία δράσεων στις οποίες συμπεριλαμβάνονται:

- Η καταπολέμηση του διπλού στίγματος που αφορά τις προκαταλήψεις για την ψυχική ασθένεια και το «μετανάστη» (ευαισθητοποίηση κοινότητας, ενημέρωση στελεχών υπηρεσιών)
- Η ανάπτυξη σχέσεων και επαφών με τις μεταναστευτικές κοινότητες
- Η δημιουργία δικτύου υπηρεσιών (Μ.Κ.Ο., κρατικές υπηρεσίες) με στόχο την αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των χρηστών των υπηρεσιών
- Η δημιουργία ομάδων υποστήριξης και ενδυνάμωσης των μεταναστών με προβλήματα ψυχικής υγείας και των φροντιστών τους
- Η διοργάνωση και η συμμετοχή σε ενημερωτικές, εκπαιδευτικές & ερευνητικές δραστηριότητες
- Η χρήση της μονάδας ως ανοιχτού χώρου κοινωνικοποίησης, ανάπτυξης σχέσεων / ανταλλαγών και διεξαγωγής εκδηλώσεων.

Στο Κέντρο Ημέρας απασχολούνται: Ψυχίατροι, Ψυχολόγοι, Κοινωνικοί Λειτουργοί, Κοινωνιολόγος, Επισκέπτριες Υγείας, Νοσηλεύτρια, Διοικητικό προσωπικό, ενώ ωφελείται της συνεργασίας μεταναστών σε ρόλο πολιτισμικών διαμεσολαβητών.

Μηθύμνης 27β,
11257 Αθήνα
(Πλατεία Αμερικής)
Τηλ: 210 – 86 16 280
210 – 86 16 266
Fax: 210 – 86 16 102



Κέντρο Ημέρας "Βαβέλ"

για την ψυχική υγεία μεταναστών στην Αθήνα

"Babel" Day Centre

for the mental health of immigrants

Μονάδα ψυχικής υγείας
για μετανάστες
που διαμένουν στην Αθήνα
και αντιμετωπίζουν
ψυχοκοινωνικά προβλήματα



Υπουργείο Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη

Ο υπουργός δημόσιας τάξης και προστασίας του πολίτη, Νικόλαο Δένδιας, ανακοίνωσε τη σύσταση ειδικών υπηρεσιών με αντικείμενο την αντιμετώπιση της ρατσιστικής βίας σε ολόκληρη τη χώρα. Όπως προβλέπει το σχετικό σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος, θα δημιουργηθούν σε πρώτη φάση τμήματα σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, ενώ θα λειτουργήσει και τηλεφωνική γραμμή για την υποβολή καταγγελιών για ρατσιστικά κρούσματα.

Η νέα υπηρεσία θα υπάγεται στην Κρατική Ασφάλεια. Κύριο έργο της θα είναι η εξιχνίαση των ρατσιστικών επιθέσεων ενώ ταυτόχρονα θα αναλάβει και την παρακολούθηση προσώπων που φέρονται ως πιθανοί δράστες ρατσιστικών επιθέσεων με σκοπό την πρόληψη.

Τέλος, με απόφαση του αρχηγού της ΕΛΑΣ, ανατίθεται στη Διεύθυνση Εσωτερικών Υποθέσεων η επεξεργασία των καταγγελιών που αφορούν σε αστυνομική βία κατά αλλοδαπών.



**Υπουργείο Δημόσιας Τάξης &
Προστασίας του Πολίτη
Ελληνική Αστυνομία
Γενική Αστυνομική Διεύθυνση**

- Η **PRAKSIS** (Προγράμματα Ανάπτυξης, Κοινωνικής Στήριξης και Ιατρικής Συνεργασίας), είναι μία ανεξάρτητη Μη Κυβερνητική Οργάνωση, που έχει σαν κύριο στόχο τη δημιουργία, εφαρμογή και υλοποίηση προγραμμάτων ανθρωπιστικής και ιατρικής δράσης.



- Κύριος στόχος της είναι η καταπολέμηση του κοινωνικού και οικονομικού αποκλεισμού των ευπαθών κοινωνικά ομάδων και η υπεράσπιση των ατομικών και κοινωνικών δικαιωμάτων τους.
- Τα προγράμματα της PRAKSIS, δε θεωρούνται «ξεκίνημα από το μηδέν», καθώς είναι «η επόμενη μέρα» προγραμμάτων που λειτουργούν από το Νοέμβριο του 1996. Προγράμματα που με βάση τα δύο Πολυϊατρεία στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη προσφέρουν εδώ και 16 χρόνια.

- Τα προγράμματα της PRAKSIS, δε θεωρούνται «ξεκίνημα από το μηδέν», καθώς είναι «η επόμενη μέρα» προγραμμάτων που λειτουργούν από το Νοέμβριο του 1996. Προγράμματα που με βάση τα δύο Πολυϊατρεία στην Αθήνα και Θεσσαλονίκη προσφέρουν εδώ και 16 χρόνια



- άμεση και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
- ψυχολογική υποστήριξη
- κοινωνική υποστήριξη (συνοδευτικές υποστηρικτικές υπηρεσίες)
- νομική βοήθεια
- στέγαση
- εργασιακή συμβουλευτική



ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ
ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΤΗΤΑΣ

Τι είναι η κλειτοριδεκτομή;

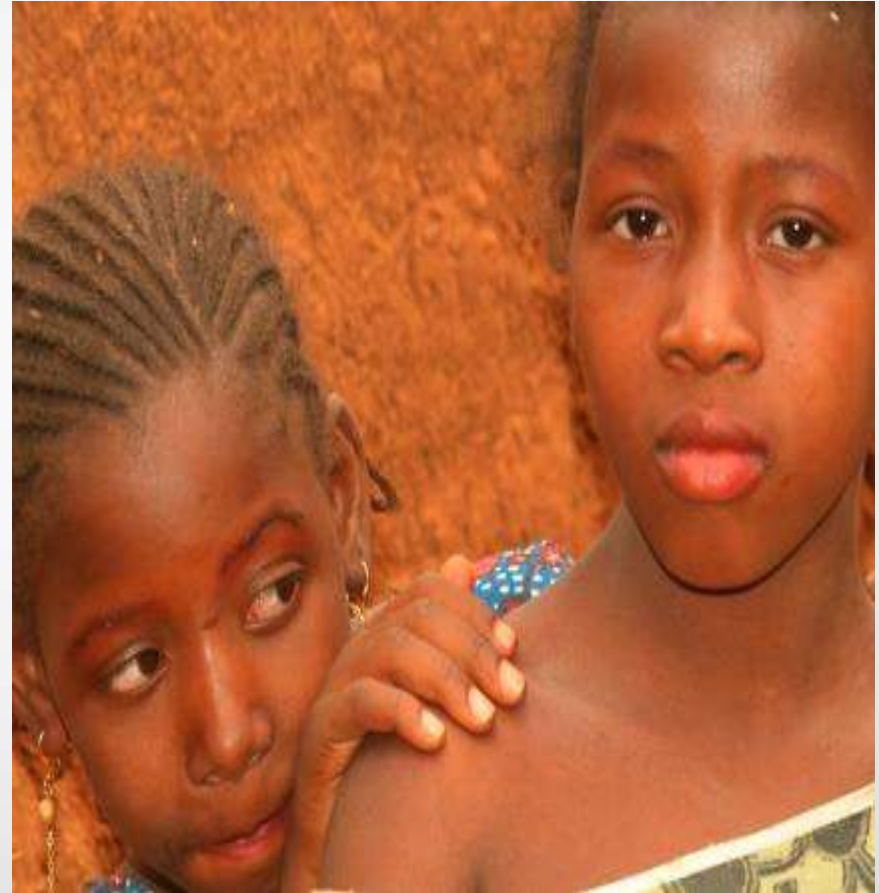
-
- *"Τρεις φορές πονάει η αγάπη-όταν σε κόβουν, όταν παντρεύεσαι κι όταν γεννάς»*
- Κλειτοριδεκτομή είναι ο συνήθης όρος με τον οποίο αναφερόμαστε στον ακρωτηριασμό των γυναικείων γεννητικών οργάνων. Η πρακτική παρομοιάζεται συχνά με την ανδρική περιτομή, στην πραγματικότητα, όμως, το ακριβές αντίστοιχο στους άνδρες είναι ο ευνουχισμός. Δεν είναι σπάνιο, μικρά κορίτσια να πεθαίνουν επιτόπου τη στιγμή της κλειτοριδεκτομής, από την ακατάσχετη αιμορραγία ή τον αφόρητο πόνο και το σοκ.
- Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας, 120-140 εκατομμύρια κορίτσια και γυναίκες παγκοσμίως έχουν υποστεί αυτόν το σεξουαλικό ακρωτηριασμό, ενώ άλλα 3 εκατομμύρια ζουν κάθε χρόνο υπό αυτή την απειλή. Για να το πούμε αλλιώς, 6 κορίτσια σε όλο τον κόσμο υποβάλλονται σε κλειτοριδεκτομή κάθε λεπτό.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

- Για μια γυναίκα που έχει υποστεί κλειτοριδεκτομή είναι πιο δύσκολο να μείνει έγκυος, ενώ καθίσταται τρομερά επώδυνος και επικίνδυνος ο τοκετός. Με τα γεννητικά της όργανα κατεστραμμένα, αυξάνονται οι πιθανότητες η γυναίκα να μην τα καταφέρει, και να πεθάνει η ίδια ή το παιδί στη γέννα.

- Η κλειτοριδεκτομή εμφανίζεται να είναι στην Αφρική πιο αρχαία από τη θρησκεία. Κι αν σήμερα κάθε καταγωγικός ερμηνευτικός μύθος μοιάζει να έχει ξεχαστεί, οι άνθρωποι επιμένουν στην τέλεσή της κυρίως βάσει διαδεδομένων δεισιδαιμονιών και αντιλήψεων. Η κλειτορίδα θεωρείται πηγή και φορέας κακών.

- Η κυρίαρχη αντίληψη όμως που συντηρεί την πρακτική είναι ότι η γυναίκα είναι υπερσεξουαλική, και είναι αδύνατο για έναν μόνο άντρα να την ικανοποιήσει. Έτσι η κλειτοριδεκτομή παρουσιάζεται ως ο τρόπος προκειμένου η γυναίκα να μένει «ήσυχη», παρθένα μέχρι να παντρευτεί, και πιστή στον άνδρα της μετά το γάμο.



Προσπάθεια εξάλειψης του φαινομένου

- Με τον ακρωτηριασμό, η γυναίκα καταβάλλεται και βλέπει αλλοιωμένη την σεξουαλικότητά της με σκληρό τρόπο. Αποτελεί ξεκάθαρη παραβίαση των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

- Η παρουσία, στην Ισπανία, αφρικανικών οικογενειών, που προέρχονται από διαφορετικές κουλτούρες έχει φέρει στην επιφάνεια την ανάγκη να αναπτυχθούν στρατηγικές για την πρόληψή της. Γυναίκες από την Αφρική, εργάζονται ως μεσολαβητές σ'ένα πρόγραμμα πρόληψης του ακρωτηριασμού γυναικείων γεννητικών οργάνων, το οποίο υποστηρίζουμε (οι Ισπανοί Γιατροί του Κόσμου) στις περιοχές: Αραγκόν, Καταλονία και Ναβάρρα (της Ισπανίας).

- Οι γυναίκες μεσολαβητές από την Αφρική είναι «κλειδιά» για την πρόσβαση στις οικογένειες και για να διαψευστούν σιγά σιγά οι μύθοι που έχουν δημιουργηθεί μέσα από την παράδοση του ακρωτηριασμού. Πρώτα απ' όλα η δουλειά τους είναι σημαντική για να πετύχουν να αποφεύγεται να γίνονται ακρωτηριασμοί στις κόρες των οικογενειών που ταξιδεύουν όσο διαμείνουν στις χώρες καταγωγής τους.



- Για να αντιμετωπιστούν αυτές οι καταστάσεις, οι γυναίκες μεσολαβητές δεσμεύουν την κάθε οικογένεια με μία συμφωνία, ώστε όταν πάνε να ταξιδέψουν στη χώρα τους, να προστατεύσουν τις κόρες τους καθώς και να μιλήσουν με τους συγγενείς τους για ζήτημα.
- Δεύτερον, αυτές οι γυναίκες βλέπουν τις συνέπειες που είχε ο ακρωτηριασμός γεννητικών οργάνων στην υγεία των μητέρων που τον έχουν υποστεί με σκοπό να αρχίσουν να αμφισβητούν την πιθανότητα να το κάνουν στις κόρες τους. Τέλος, με τη βοήθεια των εμπλεκόμενων φορέων στο πρόγραμμα, προωθείται η αποσύνδεση της θρησκείας από τον ακρωτηριασμό γυναικείων γεννητικών οργάνων, τον οποίο το Κοράνι δεν περιέχει. Αυτό το πρωτόπορο σχέδιο στην Ισπανία άξιζε την αναγνώριση από το Υπουργείο Υγείας και μέσα από αυτή αναγνωρίστηκε και η δουλειά αυτών των γενναίων και τολμηρών γυναικών που λένε «φτάνει πια» και βοηθούν πολλές άλλες να αλλάξουν κάτι που έπρεπε να μη συμβαίνει εξ αρχής.
- Η δουλειά των Γιατρών του Κόσμου στην πρόληψη του ακρωτηριασμού γυναικείων γεννητικών οργάνων (κλειτοριδεκτομή)
- Στους Γιατρούς του Κόσμου (Ισπανίας) εργαζόμαστε πάνω σε αυτό το ζήτημα από το 2004, οπότε και ξεκίνησε η δουλειά μας στην Καταλονία και στο Αραγκόν. Το 2008 τη συνεχίσαμε με την προώθηση του προγράμματος στη Ναβάρρα. Θεωρούμε ότι αξίζει η δουλειά της πληροφόρησης, της οργάνωσης και της ευαισθητοποίησης, τόσο στις κοινωνίες που έχουν επηρεαστεί άμεσα, όσο και στους επαγγελματίες της υγείας που δουλεύουν με τους μετανάστες.
- Από αυτή την άποψη, βασίζουμε τη δουλειά μας στην πληροφόρηση και στην ευαισθητοποίηση του αφρικανικού πληθυσμού, που βρίσκεται στη Ναβάρρα, στο Άραγκον και στην Καταλονία, έτσι όπως και στην οργάνωση των ατόμων που δουλεύουν στους τομείς υγείας και εκπαίδευσης. Αυτές οι κινήσεις βοηθάνε ώστε να ανιχνεύονται περιπτώσεις ακρωτηριασμού γυναικείων γεννητικών οργάνων (κλειτοριδεκτομή) και ώστε να θεραπεύονται οι πιθανές επιπλοκές στην υγεία και στην ψυχολογία προερχόμενες από αυτή την πρακτική. Επίσης, το πρόγραμμα δίνει τη δυνατότητα να ανιχνεύονται περιπτώσεις μικρών κοριτσιών που μπορεί να αντιμετωπίζουν τον κίνδυνο να πέσουν θύματα αυτής της πρακτικής.

«Αυτό είναι άδικο! Ως ανθρώπινο ον, η γυναίκα έχει δικαίωμα στη σεξουαλικότητά της, και πρωτίστως στη σωματική της ακεραιότητα», διαμαρτύρεται η κα Σιντιμπέ Καντιντιά Αούντου, πρόεδρος της Οργάνωσης για την Επίβλεψη των Παραδοσιακών Πρακτικών. Μαζί με άλλες ακτιβιστικές οργανώσεις αλλά και την κυβέρνηση, καταβάλουν τα τελευταία χρόνια μεγάλες προσπάθειες προκειμένου να υπάρξει στο Μαλί ενημέρωση γύρω από την κλειτοριδεκτομή.

Τέλος, ας αναφέρουμε και την πασίγνωστη πια ειδική πρέσβειρα των Ηνωμένων Εθνών για την κατάργηση του ακρωτηριασμού των γεννητικών οργάνων, την σομαλή Γουόρις Ντίρι, η βιογραφία της οποίας κυκλοφόρησε με μεγάλη επιτυχία και στη χώρα μας (Κάθλιν Μίλλερ, *Το Λουλούδι της Ερήμου*).



Πού πιστεύετε ότι οφείλεται η οικονομική κρίση που πλήττει την χώρα μας τα τελευταία χρόνια ;

α) Στην πολιτική των κυβερνήσεων που προηγήθηκαν ↑

β) Στην αλόγιστη σπατάλη Ελλήνων κ' το "μαύρο χρήμα" ↑

γ) ↑ Στη συσσώρευση αριθμού μεταναστών στην χώρα μας

δ) ↑ Το φορολογικό σύστημα

ε) Άλλο..... ↑

Ποιο είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα, κατά την γνώμη σας, που αντιμετωπίζει η Ελλάδα σήμερα;

α) Ανεργία ↑

β) Κρίση ηθικών αξιών ↑

γ) ↑ Λαθρομετανάστευση

δ) ↑ Μόλυνση του περιβάλλοντος

ε) Αστυφιλία

στ) Άλλο..... ↑

Που οφείλεται, κατά την γνώμη σας, η έξαρση της εγκληματικότητας τα τελευταία χρόνια ;

α) Στην φτώχεια, ανεργία

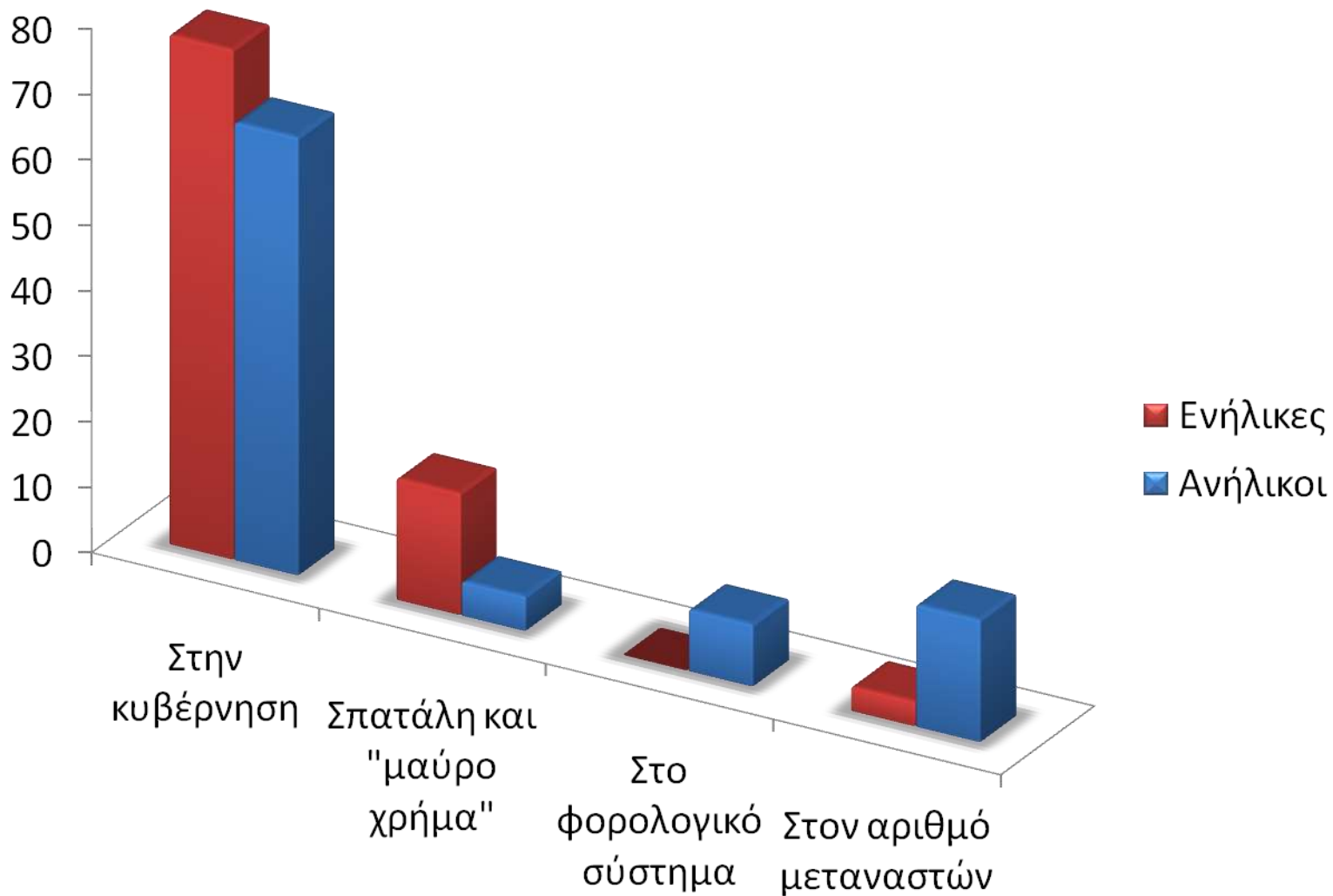
β) Στην κρίση των ηθικών αξιών

γ) Στη συσσώρευση μεγάλου αριθμού μεταναστών στην χώρα μας

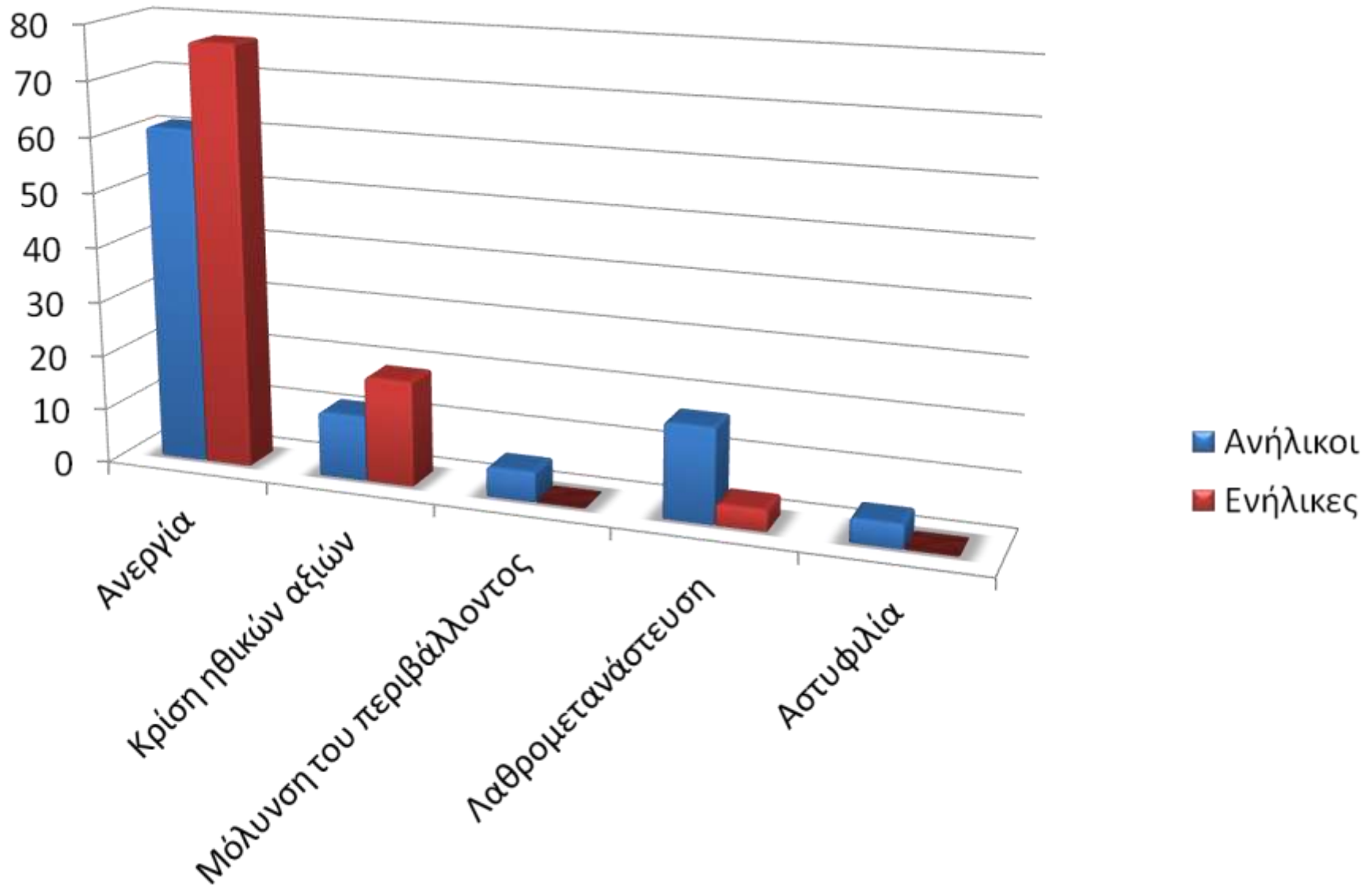
δ) Στην ατιμωρησία

ε) Άλλο.....

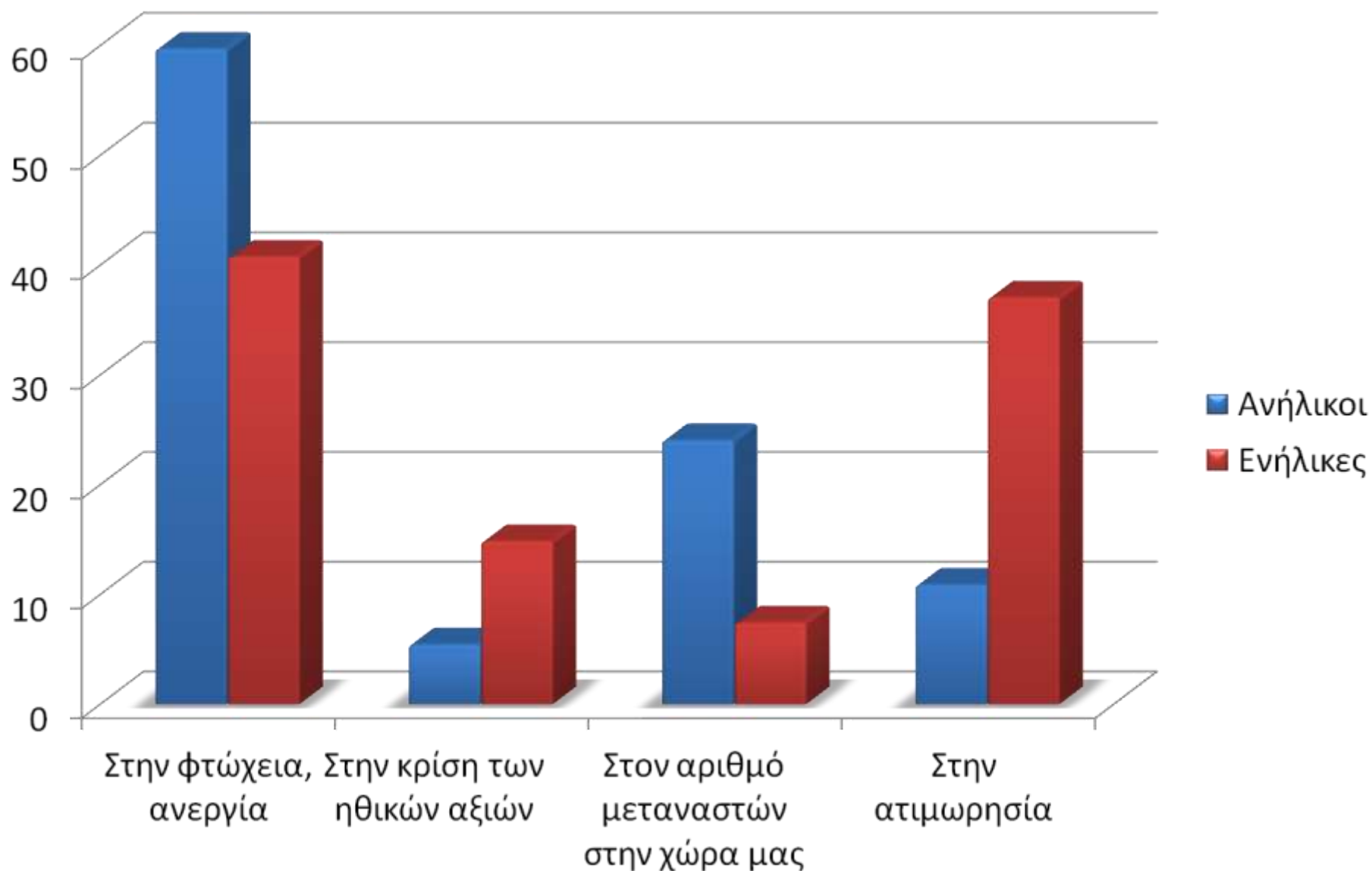
Πού πιστεύετε ότι οφείλεται η οικονομική κρίση που πλήττει την χώρα μας τα τελευταία χρόνια



Ποιό είναι το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η Ελλάδα σήμερα;



Που οφείλεται η έξαρση της εγκληματικότητας τα τελευταία χρόνια ;



ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ;

- Ενώ μερικά λεξικά τα ορίζουν ως «προνόμιο», όταν ο όρος χρησιμοποιείται με την έννοια των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, μιλάμε για κάτι πιο βασικό.
- Όλοι οι άνθρωποι έχουν ορισμένα θεμελιώδη δικαιώματα – απλά και μόνο επειδή είναι ανθρώπινα όντα. Αυτά, τα λεγόμενα «Ανθρώπινα Δικαιώματα» δεν είναι απλά προνόμια, που μπορούν να αφαιρεθούν εξαιτίας της ιδιοτροπίας κάποιου άλλου.
- Είναι «δικαιώματα» γιατί είναι πράγματα που σου επιτρέπουν να είσαι, να κάνεις και να έχεις. Αυτά τα δικαιώματα υπάρχουν για να σε προστατέψουν από ανθρώπους που ίσως να θέλουν να σου κάνουν κακό ή να σε πληγώσουν. Υπάρχουν επίσης για να μας βοηθήσουν να ζούμε σε μια ατμόσφαιρα φιλικότητας μεταξύ μας και να ζήσουμε ειρηνικά.



- Πολλοί άνθρωποι γνωρίζουν για τα δικαιώματά τους σε κάποιο βαθμό. Γενικά ξέρουν ότι έχουν δικαίωμα στην τροφή και δικαίωμα σε ένα ασφαλές μέρος να μείνουν. Ξέρουν ότι έχουν το δικαίωμα να πληρώνονται για την εργασία που κάνουν. Αλλά υπάρχουν και πολλά άλλα δικαιώματα.
- Όταν οι άνθρωποι δεν γνωρίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους, προκύπτουν παραβιάσεις, όπως οι διακρίσεις, η μισαλλοδοξία, η αδικία, η καταπίεση και η δουλεία.
- Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, προέκυψε από τις φρικαλεότητες του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου και υπογράφηκε το 1948 για να διαμορφώσει μια κοινή αντίληψη των ατομικών δικαιωμάτων. Αποτελεί τη βάση για έναν κόσμο που βασίζεται στην ελευθερία, τη δικαιοσύνη και την ειρήνη.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ;

- Η Νεολαία για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Διεθνώς (YHRI) είναι μια μη κερδοσκοπική οργάνωση που ιδρύθηκε το 2001 από τη Δρ. Μαίρη Σατλγουόρθ, μια εκπαιδευτικός που γεννήθηκε και μεγάλωσε στο απαρτχάιντ της Νοτίου Αφρικής, όπου παρατήρησε από πρώτο χέρι τις καταστροφικές συνέπειες των διακρίσεων και της έλλειψης των βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ο σκοπός της YHRI είναι να διδάξει τη νεολαία για τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδιαίτερα την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, και να τους εμπνεύσει να γίνουν υπέρμαχοι της ανοχής και της ειρήνης. Στόχος μας είναι να πλησιάσουμε ανθρώπους από διαφορετικά υπόβαθρα, με υλικά που συχνά αγγίζουν όλες τις γενιές. Με τη διδασκαλία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων με όλα τα μέσα, από συνέδρια και ημερίδες μέχρι το χιπ-χοπ και το χορό, το μήνυμα αυτό έχει εξαπλωθεί σε όλο τον κόσμο. Τα 30 μας σύντομα βίντεο με μηνύματα κοινής ωφέλειας παρουσιάζουν τα 30 Άρθρα της Οικουμενικής Διακήρυξης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ). Τα βίντεο τώρα προβάλλονται σε οθόνες των σταδίων κατά τη διάρκεια του ημίχρονου, σε ταξί, στις οθόνες των σούπερ μάρκετ, σε θέατρα, σε σιδηροδρομικούς σταθμούς, και σε πολλές άλλες τοποθεσίες. Αντιλαμβανόμαστε τη σημασία της συνεργασίας με ομοϊδεάτες, άτομα και ομάδες, για να διευρύνουμε τους ορίζοντές μας και να μάθουμε από αυτούς τα σκληρά κερδισμένα μαθήματά τους, και έτσι να μεγαλώσουμε και να πλησιάσουμε τη νεολαία σε όλες τις ηπείρους.



Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ

- Σκοπός της Νεολαίας για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα Διεθνώς είναι να διδάξει στους νέους τα ανθρώπινα δικαιώματα, ιδιαίτερα την Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Θα πρέπει να γνωρίζουν τα ανθρώπινα δικαιώματά τους και να γνωρίζουν ότι πρέπει να αναλάβουν την ευθύνη να προστατεύσουν τους εαυτούς τους και τους συνομηλίκους τους. Καθώς αποκτούν τη γνώση και γίνονται ενεργά σε αυτόν τον αγώνα, το μήνυμα ταξιδεύει παντού, και κάποια μέρα τα οικουμενικά ανθρώπινα δικαιώματα θα είναι ένα γεγονός, κι όχι μόνο ένα ιδεαλιστικό όνειρο. Η Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πρέπει «να διαδίδεται, να παρουσιάζεται, να διαβάζεται και να εξηγείται κυρίως στα σχολεία και άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, χωρίς διάκριση ως προς το πολιτικό καθεστώς της χώρας ή της περιοχής» (Ηνωμένα Έθνη, 1948).





**Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας
& Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων**



UNHCR

The UN Refugee Agency



Human rights



21 ΜΑΡΤΙΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΜΕΡΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ



«Το σλόγκαν αυτό χρησιμοποιήθηκε με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Η παρούσα δημοσίευση (ανακόπηση) δεσμεύει μόνο τον συντάκτη της και η Επιτροπή δεν ευθύνεται για τυχόν χρήση των πληροφοριών που περιέχονται σε αυτήν.»

© 2011 Neokala υπό την διεύθυνση Όλα τα δικαιώματα καταχωρημένα.





Επίσκεψη της ομάδας μας στο διαπολιτισμικό σχολείο της Νέας Ιωνίας

- Μέσα στα πλαίσια της ερευνητικής εργασίας μας για τις προκαταλήψεις και τον ρατσισμό σκεφτήκαμε να επισκεφθούμε ένα διαπολιτισμικό σχολείο προκειμένου να έρθουμε σε επαφή με παιδιά από διαφορετικούς πολιτισμούς και να τα γνωρίσουμε στον λίγο χρόνο που θα περνούσαμε μαζί τους
- Το πλησιέστερο διαπολιτισμικό δημοτικό σχολείο ήταν στην Ν. Ιωνία. Επικοινωνήσαμε μαζί τους και με ιδιαίτερη χαρά και φιλόξενη διάθεση μας δέχτηκαν στον χώρο τους.
- Οι πληροφορίες που πήραμε από το διδακτικό προσωπικό για την ιστορία και την λειτουργία του σχολείου, μας βοήθησαν να καταλάβουμε τα καθημερινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν αλλά και για την ουσιαστική δουλειά που γίνεται στο σχολείο:
 - Το σχολείο άρχισε να λειτουργεί την δεκαετία του '80 ως σχολείο για παιδιά παλινοστούντων Ελλήνων.
 - Στην συνέχεια άρχισε να δέχεται και παιδιά μεταναστών.
 - Στην πλειοψηφία τους τα παιδιά ζουν κάτω από δύσκολες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες.
 - Παρενθετικά αναφέρουμε ότι εάν το επιθυμούν τα Ελληνόπουλα της γειτονιάς μπορούν να φοιτήσουν σ' αυτό το σχολείο (κάποια Ελληνόπουλα το επιλέγουν επειδή διδάσκονται αγγλικά αρκετές ώρες την εβδομάδα).
 - Εντύπωση μας έκανε η θετική στάση του διδακτικού προσωπικού. Εάν, που είμαστε «απ' έξω» μας φάνηκε δύσκολο το έργο τους γι' αυτούς είναι η καθημερινότητα τους και όπως καταλάβαμε το κάνουν με πολύ αγάπη.
 - Στο σχολείο υπάρχουν πολλά παιδιά από την Αφρική, καθώς και από άλλα μέρη: Καναδά, Αν. Ευρώπη, Ασία, Φιλιππίνες.
 - Τα παιδιά συνυπάρχουν χωρίς να δημιουργούνται προβλήματα. Αποδέχονται φυσιολογικά την διαφορετικότητα τους
 - Διαπολιτισμικά γυμνάσια υπάρχουν ελάχιστα (2-3 στην Αττική), οπότε η πλειοψηφία των παιδιών όταν αποφοιτούν από το συγκεκριμένο δημοτικό συνεχίζουν στα γυμνάσια της γειτονιάς τους.

.Θεωρούμε σαν ομάδα ότι αυτό είναι καλό γιατί με αυτόν τον τρόπο προσαρμόζονται στην ελληνική πραγματικότητα την οποία πρέπει να κατανοήσουν εάν πρόκειται να συνεχίσουν να ζουν στην Ελλάδα.

Αφού ενημερωθήκαμε λοιπόν για το Σχολείο και για τον τρόπο λειτουργίας του περάσαμε στην επόμενη φάση:

Εμείς τα παιδιά της ομάδας μας μπήκαμε στις αίθουσες του Σχολείου και ήρθαμε σε επαφή με τα παιδιά του Διαπολιτισμικού Σχολείου.


Τα αποτελέσματα ήταν πραγματικά εντυπωσιακά και ελπιδοφόρα.

Τα παιδιά είναι παιδιά αν και παιδιά διαφορετικών ηλικιών πολιτισμών.

Γνωριστήκαμε, μιλήσαμε, τραγουδήσαμε, είπαμε αστεία, ζωγραφίσαμε, είπαμε ιστορίες και παραμύθια, χορέψαμε παραδοσιακούς και μοντέρνους χορούς και παίξαμε μπάσκετ. Ήταν υπέροχη εμπειρία.

Ξεχάσαμε, τουλάχιστον για αυτές τις λίγες ώρες ότι ο κόσμος μας, ο πλανήτης μας, είναι κατακερματισμένος από φράχτες, σύνορα και ηλεκτροφόρα σύρματα προκειμένου να είμαστε σίγουροι ότι κρατάμε μεταξύ μας αποστάσεις ασφαλείας.





Ξεχάσαμε, τουλάχιστον για αυτές τις λίγες ώρες ότι ο κόσμος μας, ο πλανήτης μας, είναι κατακερματισμένος από φράχτες, σύνορα και ηλεκτροφόρα σύρματα προκειμένου να είμαστε σίγουροι ότι κρατάμε μεταξύ μας αποστάσεις ασφαλείας.

Ξεχάσαμε για λίγο τον φόβο για την διαφορετικότητα

Αφεθήκαμε ελεύθεροι και χωρίς δεύτερες σκέψεις να γνωρίσουμε τους καινούριους μας φίλους.

Απολαύσαμε την διαφορετικότητα και γεμίσαμε αγάπη και ενθουσιασμό. Υποσχεθήκαμε ότι γρήγορα θα ξαναπάμε και το εννοούσαμε.

Ευχαριστούμε πραγματικά το Διδακτικό προσωπικό που μας δέχτηκε στο σχολείο κι έτσι μπορέσαμε να βιώσουμε αυτήν την εμπειρία, εμπειρία ζωής θα τολμούσαμε να πούμε.

Υ.Γ.

Δυστυχώς δεν θα μπορέσουμε να αναρτήσουμε μαζί με την εργασία μας και κάποιες από τις υπέροχες φωτογραφίες που βγάλαμε με τα παιδιά του Διαπολιτισμικού Σχολείου.

Οι δάσκαλοί τους θέλουν να προστατέψουν τα παιδιά από την δημοσιότητα κι εμείς το καταλαβαίνουμε και το σεβόμαστε

